

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi og lov om elforsyning og lov om styrket beredskab...¹

(Elproduktionsanlæg på havet med tilslutning til udlandet, m.v.)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. september 2024, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 560 af 27. maj 2025:

1. § 22, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statsligt udbud af arealer til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet.«

2. § 22, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

3. § 23, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse efter § 22, stk. 2, til forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at Energinet i nærmere angivet omfang gennemfører forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige. Ministeren meddeler i den forbindelse tilladelse efter § 22, stk. 2, til at gennemføre forundersøgelserne.

Stk. 5. Vinderen af udbuddet afholder omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 3 og 4, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan helt eller delvist afholde omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 4 og 5.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsættes nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2-4.«

---

¹ Under udarbejdelse.

4. I § 29, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 6«.

5. I § 29, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.

6. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For elproduktionsanlæg udbudt efter § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der udgør en del af et hybridprojekt, kan tilladelsen gives for 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen, og tilladelsen kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

7. I § 29 a, nr. 1 og 2, ændres »§§ 25 og 29« til: »§§ 22 a, 25 og 29«.

8. Efter § 29 b indsættes i *kapitel 3*:

»§ 29 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelser efter §§ 22, 23, stk. 1 og 2, 25, 26 og 29 og regler udstedt i medfør af disse bestemmelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet, som omfattet af stk. 1.

9. § 31, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

10. I § 31, stk. 5, nr. 2, som bliver stk. 4, nr. 2, udgår »og 4«.

§ 2

I lov om elforsyning jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret senest ved [§ 5 i] lov nr. 736 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg skal undtages helt eller delvis fra lovens bestemmelser. Afgørelsen kan betinges af vilkår.«

2. I § 5 indsættes efter nr. 38 som nye numre:

»39) *Samkøringslinje*: udstyr, der anvendes til at sammenkoble elforsyningssystemer.

40) *Sammenkoblet system*: en række transmissions- og distributionssystemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en eller flere samkøringslinjer.«.

3. I § 22 a, stk. 3, ændres: »interne ledningsanlæg« til: »elkabler og installationer«.

4. Efter kapitel 4 indsættes i nyt *kapitel 4 a*:

» *Elforsyningsnet til udlandet*

§ 26 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og anlæg.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af elforsyningsnet fra elproduktionsanlæg til et elsystem i udlandet.«

5. I § 51 a stk. 2, indsættes efter »tilladelse«: »eller afgørelse«.

6. I § 51 a stk. 2, indsættes efter »efter« og »nævnt i«: »§ 2, stk. 5,«.

7. I § 51 a stk. 3, ændres »tilladelse efter« til: »tilladelse eller afgørelse efter § 2, stk. 5,«.

§ 3

I lov nr. 258 af 6. marts 2025 om styrket beredskab i energisektoren, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at stk. 5 ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med statslige udbud af arealer til elproduktionsanlæg på havet
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.1.2.1.	Tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statslig udbud af arealer reserveret til havvindmølleparker (nyaffattelse af § 22, stk. 2) – forundersøgelsestilladelse til Energinet og udbudsvinder
2.1.2.2.	Tilladelse til forundersøgelser som led i forberedelse af statslige udbud (ny § 23 a) - forundersøgelsestilladelse til andre aktører end Energinet og udbudsvinder
2.1.3.	Den foreslåede ordning
2.1.3.1.	Tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statslig udbud af arealer reserveret til havvindmølleparker (nyaffattelse af § 22, stk. 2) – forundersøgelsestilladelse til Energinet og udbudsvinder
3.1.3.2.	Tilladelse til forundersøgelser som led i forberedelse af statslige udbud (ny § 23 a) - forundersøgelsestilladelse til andre aktører end Energinet og udbudsvinder
2.2.	Nye regler om forundersøgelser som led i forberedelse af udbud af havvind
2.2.1.	Gældende ret

UDKAST

2.2.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
2.3.	Tilladelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på dansk havareal med tilslutning til udlandet
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.3.3.	Den foreslåede ordning
2.4.	Dispensation fra elforsyningslovens regler for transmissionsnet til udlandet
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.4.3.	Den foreslåede ordning
2.5.	Bemyndigelse til at fastsætte regler for elforsyningsnet til udlandet
2.5.1.	Gældende ret
2.5.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.5.3.	Den foreslåede ordning
2.6.	Betaling for myndighedsbehandling
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

UDKAST

2.6.3.	Den foreslåede ordning
2.7.	Beredskab
2.7.1.	Gældende ret
2.7.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.7.3.	Den foreslåede ordning
2.8.	Forlængelse af perioden for driftstilladelsen for elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på dansk havareal med tilslutning til et større hybridprojekt.
2.8.1.	Gældende ret
2.8.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.8.3.	Den foreslåede ordning
2.9.	Ophævelse af Energinets hæftelse for statens ansvar for skyggevirkninger
2.9.1.	Gældende ret
2.9.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.9.3.	Den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser

7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen har med regeringsgrundlaget *Ansvar for Danmark* (december 2022) erklæret en ambition om at fremme samarbejdet i Nordsø- og Østersøregionerne med henblik på en koordineret udbygning af havvind og nødvendig infrastruktur.

Det fremgår af *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022 Et grønnere og sikrere Danmark* af 25. juni. 2022, at aftalepartierne ønsker at høste Danmarks fulde havvindpotentiale, og det indebærer mere havvind både på den korte bane frem mod 2030 og på den lange bane frem mod 2050.

Energistyrelsens *Havvindanalyse - Langsigtede potentialer og rammer for konkurrenceudsættelse af dansk havvind* fra 2025 viser, at havvind, som tilsluttes til udenlandsk kollektivt elnet, kan øge det rentable potentiale for dansk havvindudbygning. Analysen viser samtidig, at dansk eksport af havvindsproduktion forventeligt vil medføre væsentlige samfundsøkonomiske gevinster på europæisk niveau. Lovforslaget bidrager således til at kunne høste Danmarks fulde havvindpotentiale og understøtte de danske ambitioner om at blive nettoeksportør af grøn strøm. Dette tilvejebringes gennem en ny og omkostningseffektiv model for eksport af grøn strøm, hvor en havvindmølleproducent kan tilsluttes til udlandet uden om det danske kollektive elnet.

Lovforslagets overordnede formål er at fjerne barrierer for udnyttelsen af den danske havvindressource, hvilket vil understøtte den grønne omstilling og elforsyningsikkerheden i Europa samt bidrage til at gøre Europa uafhængig af russiske energikilder med en ny model for eksport af dansk havvind.

Lovforslaget skal fjerne barrierer for, at dansk havvindmøllestrøm kan eksporteres til nabolande, hvor der er stor efterspørgsel på strøm. Dette kan sikre en samlet set større europæisk havvindudbygning, fordi de lande, der har et overskud af havvindkapacitet, kan forsyne de lande, der er i underskud med havvindkapacitet. Danmark har store havarealer med gunstige vind-,

dybde- og pladsforhold, som på den måde kan levere et betydeligt bidrag til både et grønnere og mere sikkert Europa gennem eksport af grøn strøm.

Lovforslaget sikrer, at der kan meddeles tilladelse til forundersøgelse, etablering og idriftsættelse af et elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet.

Lovforslaget vil endvidere muliggøre, at udenlandsk transmissionsvirksomhed vil kunne eje og drive et ilandføringsanlæg, som tilsluttes det udenlandske elnet eller en samkøringslinje på dansk søterritorium og i dansk eksklusiv økonomisk zone, som både tilsluttes det danske kollektive net og et udenlandsk elnet. Ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte generelle administrative regler for hvilke krav udenlandske transmissionsvirksomheder skal være underlagt for at eje og drive anlæg i Danmark. Dertil kommer, at ministeren ville kunne udstede afgørelser som undtager udenlandske transmissionsvirksomheder helt eller delvist fra reglerne i lov om elforsyning (herefter 'elforsyningsloven').

Lovforslaget indeholder endeligt en ændring til lov nr. 258 af 6. marts 2025 om styrket beredskab i energisektoren. Den foreslåede ændring vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at § 2, stk. 5, ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med statslige udbud af arealer til elproduktionsanlæg på havet

2.1.1. Gældende ret

Lov om fremme af vedvarende energi (herefter 'VE-loven') § 22, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone alene tilkommer den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 22, stk. 1, 2. pkt.

Efter § 22, stk. 2, kan en forundersøgelsestilladelse gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud. Det følger derudover af § 23, stk. 1, 1. pkt., at ved udbud gives tilladelsen efter § 22 til den, som vinder udbuddet. VE-lovens § 22 har derudover i praksis været anvendt til at meddele tilladelse til forundersøgelser, som gennemføres af Energinet, efter pålæg, jf. VE-lovens § 23, stk. 3, som led i forberedelse af et statsligt udbud.

Det følger af § 22, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelsernes forløb og resultater, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lign. § 22, stk. 8, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2 og 7.

Tilladelse til forundersøgelser omfatter ansøgerens geofysiske-, geotekniske- og visse miljøundersøgelser bl.a. med henblik på at vurdere det pågældende havareals egnethed til opstilling af et elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer.

Forundersøgelserne kan relatere sig til elproduktionsanlægget samt tilhørende elkabler og installationer, herunder ilandføringsanlæg. Såfremt ilandføringsanlægget udgør en del af elproduktionsanlægget meddeles tilladelsen til forundersøgelser efter VE-lovens § 22.

Siden 2009 har Energinet efter ministerens pålæg gennemført en del af forundersøgelser af arealer reserveret til havvind. Efter praksis har ministeren efter ansøgning meddelt Energinet tilladelse til forundersøgelser i medfør af den nugældende § 22, stk. 2.

Den nugældende ordning er således, at Energinet udfører en del af forundersøgelserne vedrørende det konkrete havareal, som indgår i udbuddet, og at udbudsvinderen på grundlag af Energinets forundersøgelsesresultater gennemfører de videre forundersøgelser frem mod ansøgning om etableringstilladelse, jf. VE-lovens § 25.

I forlængelse af udbuddets afgørelse meddeler ministeren efter ansøgning tilladelse til forundersøgelser til udbudsvinderen.

2.1.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nuværende ordlyd i VE-lovens § 22, stk. 2, der fastslår, at tilladelse til forundersøgelser gives efter indkaldelse af ansøgninger ved udbud, kan give anledning til tvivl om bestemmelsens anvendelsesområde. Tilladelse til de forundersøgelser, som Energinet gennemfører efter pålæg i medfør af § 23, stk. 3, er ikke udtrykkeligt reguleret i § 22. Endvidere er det ikke efter den nugældende § 22 muligt at give andre aktører end udbudsvinderen eller Energinet mulighed for at gennemføre forundersøgelser af havarealer som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsens ordlyd, således at det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statsligt udbud af arealer til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet.

Ændringen vil medføre, at det fremadrettet vil være tydeligt, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter VE-lovens § 22, stk. 2 både kan meddele forundersøgelsestilladelse til Energinet eller andre aktører forud for et udbud og til koncessionshavere efter afholdelse af et statsligt udbud.

Ændringen af § 22, stk. 2, skal således ses i sammenhæng med den foreslåede nyaffattelse af VE-lovens § 23, stk. 3 og 4. For nærmere om de foreslåede ændringer henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Det vil med ændringen af ordlyden af § 22, stk. 2 og den foreslåede nyaffattelse i § 23, stk. 3, således være muligt for klima-, energi- og forsyningsministeren at meddele tilladelse til de forundersøgelser, som enten skal gennemføres af Energinet efter pålæg jf. den foreslåede nyaffattelse af § 23, stk. 4, eller af andre aktører end Energinet, som led i forberedelsen af statslige udbud om adgang til at udnytte vedvarende energikilder på havet.

Den foreslåede bestemmelse til VE-lovens § 22, stk. 2, vil derudover finde anvendelse for de forundersøgelser, der gennemføres af den, der har indgået udbudskontrakten om udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet jf. den gældende § 23, stk. 1, 1. pkt.

Herudover foreslås det, at den nugældende § 22, stk. 8, ophæves. Med den foreslåede ændring af § 22, stk. 2, præciseres tilladelseshjemlen, og § 22, stk. 8, vurderes derfor overflødig.

2.2. Nye regler om forundersøgelser som led i forberedelse af udbud af havvind

2.2.1. Gældende ret

VE-lovens § 22, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone alene tilkommer den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 22, stk. 1, 2. pkt.

Efter § 22, stk. 2, kan en forundersøgelsestilladelse gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud. Det følger derudover af § 23, stk. 1, at ved udbud gives tilladelsen efter § 22 til den, som vinder udbuddet. VE-lovens

§ 22 har derudover i praksis været anvendt til at meddele tilladelse til forundersøgelser, som gennemføres af Energinet efter pålæg, jf. § 23, stk. 3, som led i forberedelsen af et statsligt udbud.

Det følger af § 23, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at Energinet i nærmere angivet omfang gennemfører forundersøgelser vedrørende arealer, som er reserveret efter § 22, stk. 3. Efter VE-lovens § 22, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren udpege områder, hvortil der ikke allerede er meddelt forundersøgelsestilladelse efter § 22, stk. 2, og § 23, stk. 1, som reserveres til statslige udbud til store og kystnære havvindmølleparker. Det følger af § 23, stk. 3, 2. pkt., at resultaterne af Energinets forundersøgelser gøres offentligt tilgængelige.

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 3, 3. pkt., at hvis der gives etableringstilladelse efter § 25 til havvindmøller i det område, forundersøgelserne vedrører, afholder modtageren af etableringstilladelsen Energinets omkostninger ved forundersøgelserne.

Energinets forundersøgelser vedrører navnlig geofysiske og geotekniske undersøgelser og visse miljøundersøgelser med henblik på at fastslå havbundens egnethed til opstilling af en havvindmøllepark med tilhørende elkabler og installationer.

Ved statslige udbud af havvindmølleparker indgår staten en udbudskontrakt (koncessionsaftale) med udbudsvindere umiddelbart efter udbuddets afgørelse. Efterfølgende meddeler Energistyrelsen efter ansøgning forundersøgelsestilladelse efter VE-lovens § 22 til udbudsvinderen. Herefter gennemfører udbudsvinderen en miljøvurdering af det konkrete projekt (VVM) og vurderinger i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), hvorefter der kan meddeles etableringstilladelse efter VE-lovens § 25. Etableringstilladelsen efter § 25 er samtidig en VVM-tilladelse, idet etableringstilladelsen erstatter tilladelsen efter § 25, jf. § 10, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1608 af 9. december 2024 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (herefter miljøvurderingsbekendtgørelsen).

VE-lovens § 23, stk. 3, blev indført ved lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af lov om vedvarende energi. Det fremgik af § 23, stk. 3, at vinderen af udbuddet skulle afholde Energinets omkostninger ved forundersøgelserne. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 1630, at udbudsvindere inden vedtagelsen af

§ 23, stk. 3, selv skulle udføre forundersøgelserne, og at det påhvilede vinderen at afholde omkostningerne til forundersøgelserne. Efter § 23, stk. 3, skal udbudsvinderen på tilsvarende måde afholde omkostningerne, når forundersøgelserne gennemføres af Energinet. Af forarbejderne fremgår endvidere, at Energinet skulle stille resultaterne af forundersøgelserne til rådighed for udbudsdeltagerne med henblik på at sikre et ensartet konkurrencegrundlag.

VE-lovens § 23, stk. 3, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 641 af 12. juni 2013 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning og ligningsloven (herefter 2013-loven). Det fremgår af forarbejderne til 2013-loven, at bestemmelsen blev foreslået omformuleret, fordi gennemførelse af forundersøgelser kan blive besluttet på et tidspunkt, hvor der ikke er fuld klarhed over, om det forundersøgte område vil blive anvendt til havvindmølleudbygning eller ej. Forundersøgelserne kan også vise, at området ikke er egnet til opstilling af havvindmøller. Ved 2013-loven blev det fastsat, at modtageren af etableringstilladelsen efter VE-lovens § 25 til havvindmøller i det område, forundersøgelserne vedrører, afholder Energinets omkostninger ved forundersøgelserne. Ved 2013-loven blev det også fastsat, at resultaterne af Energinets forundersøgelser skal gøres offentligt tilgængelige. Af forarbejderne fremgår, at dette svarede til praksis, da resultatet af forundersøgelserne skulle stilles til rådighed for deltagerne i udbuddet.

Det forventes, at der med ikrafttræden den 1. januar 2026 af lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi vedrørende statens afholdelse af Energinets forundersøgelsesomkostninger, vil blive indsat en ny § 23, stk. 4 i VE-loven, således at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte at afholde Energinets forundersøgelsesomkostninger. Det fremgår af forarbejderne til den forventede bestemmelse, at ministerens bemyndigelse til at afholde forundersøgelsesomkostningerne er en undtagelse til ordningen efter § 23, stk. 3. Det er således som udgangspunkt stadig modtageren af etableringstilladelsen, som skal afholde Energinets forundersøgelsesomkostninger. Lovforslag herom er fremsat for Folketinget den 8. oktober 2025, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 7.

2.2.2. Klima-, Energi- og forsyningsministeriets overvejelser

Tilladelse til forundersøgelser meddeles i dag til vinderen af udbuddet vedrørende det areal, som er reserveret til havvindmølleparker, jf. VE-lovens § 23, stk. 1, jf. § 22. Forundersøgelsestilladelse meddeles tillige til Energinet, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren har bestemt, at Energinet i

nærmere bestemt omfang skal gennemføre forundersøgelser vedrørende arealet (efter pålæg), jf. § 23, stk. 3.

Det forventes, at Energinet vil have en mindre eller ingen rolle i udbygningen af vedvarende energi på havet i de tilfælde, hvor elproduktionsanlægget skal nettilsluttes i udlandet.

Det er derfor hensigtsmæssigt, at VE-loven ændres, således at andre aktører end udbudsvinderen og Energinet vil kunne få tilladelse til at gennemføre forundersøgelser vedrørende de arealer, som udbydes til havvindmølleparker, herunder tilhørende elkabler og installationer.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de forundersøgelsesomkostninger, som den anden aktør vil skulle afholde, vil skulle betales på samme måde, som skal gælde for Energinets omkostninger, jf. VE-lovens § 23, stk. 3 og 4.

For så vidt angår den gældende ordning med Energinets forundersøgelser er det efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse uhensigtsmæssigt, at det af VE-lovens § 23, stk. 3, fremgår, at modtageren af etableringstilladelsen efter § 25 afholder Energinets forundersøgelsesomkostninger. Energinets forundersøgelsesresultater er til rådighed for deltagerne i udbuddet, dog således at nogle af forundersøgelserne først er færdige i forlængelse af indgåelsen af udbudskontrakten med staten. Det er derfor mere hensigtsmæssigt, at det af lovbestemmelsen fremgår, at udbudsvinderen afholder forundersøgelsesomkostningerne allerede ved indgåelse af koncessionssaftalen. Det skyldes, at der er en væsentlig tidsmæssig forskydning mellem udbudsvinderens rådighed over forundersøgelserne og betalingen af omkostningerne. Den nugældende ordning betyder også, at Energinet først har krav på betaling væsentligt senere end omkostningernes afholdelse.

Resultaterne af Energinets forundersøgelser stilles til rådighed for deltagerne i udbuddet. Udbudskontrakten mellem staten og udbudsvinderen indgås i umiddelbar forlængelse af, at udbudsvinderen er fundet. Udbudskontrakten vedrører udbudsvinderens forpligtelse til at etablere og nettilslutte en havvindmøllepark i det areal, som Energinet har forundersøgt. Udbudsvinderen har således adgang til at benytte forundersøgelsesresultaterne inden indgåelsen af udbudskontrakten.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at den nugældende § 23, stk. 3-5, i VE-loven ophæves, og at der i stedet indsættes nye § 23, stk. 3-7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der indføres regler om, at forundersøgelser som led i forberedelse af udbud kan gennemføres af andre aktører end udbudsvinderen og Energinet. Den foreslåede ordning vil også medføre, at de regler, som i dag gælder for Energinets forundersøgelser, justeres, således at der vil gælde ensartede regler for den anden aktørs og Energinets forundersøgelser. Energinets forundersøgelser vil dog stadig ske efter påbud fra klima-, energi- og forsyningsministeren og en efterfølgende forundersøgelsestilladelse. Den anden aktørs forundersøgelser vil derimod ske på baggrund af en aftale mellem aktøren og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og en efterfølgende forundersøgelsestilladelse. Aftalen med aktøren vil blive indgået i overensstemmelse med reglerne i udbudsloven. De forundersøgelser, som efter den foreslåede ordning vil skulle gennemføres af den anden aktør eller Energinet, vil i vidt omfang svare til de forundersøgelser, som Energinet gennemfører i dag. Dog vil den foreslåede ordning indebære, at den anden aktør og Energinet vil kunne gennemføre forundersøgelser vedrørende havarealer, uanset om det konkrete havareal er reserveret til statslige udbud til havvindmølleparker i medfør af VE-lovens § 22, stk. 3.

Efter den foreslåede ordning vil omkostningerne ved den anden aktørs og Energinets forundersøgelser skulle betales af udbudsvinderen. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dog i et udbudsmateriale kunne bestemme, at udbudsvinderen i stedet for betaling af forundersøgelsesomkostningerne på tidspunktet for indgåelsen af udbudskontrakten med staten vil kunne stille tilstrækkeligt sikkerhed for omkostningerne. Den foreslåede ordning vil sikre, at udbudsvinderen skal afholde forundersøgelsesomkostningerne, uanset om udbudsvinderen opnår etableringstilladelse efter VE-lovens § 25.

Den foreslåede ordning vil også medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren helt eller delvist kan afholde den anden aktørs eller Energinets forundersøgelsesomkostninger. Der vil være tale om en undtagelse til reglen om, at udbudsvinderen skal betale forundersøgelsesomkostningerne.

For nærmere om de foreslåede ændringer henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

2.3. Tilladelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på dansk havareal med tilslutning til udlandet

2.3.1. Gældende ret

§§ 22-29 b i kapitel 3 i VE-loven indeholder de nærmere bestemmelser om etablering af VE-teknologier på havet, herunder bestemmelser om tilladelser til forundersøgelser til VE-anlæg, etablerings- og produktionstilladelser

til VE-anlæg samt fastsættelsen af vilkår ved meddelelse af tilladelser. VE-lovens kapitel 3 er i hovedtræk delt sådan op, at bestemmelserne først regulerer forundersøgelser til VE-anlæg i §§ 22-23, dernæst regulerer tilladelser til etablering af VE-anlæg i §§ 25-26 og endelig meddelelse af elproduktionsstilladelse i § 29. §§ 27 og 28 indeholder bestemmelser om miljøforhold. Ifølge § 29 b fører klima-, energi- og forsyningsministeren tilsyn med overholdelsen af vilkår og krav i tilladelser efter lovens kapitel 3 og i en udbuds-kontrakt om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet.

VE-lovens § 22, stk. 1, fastslår i overensstemmelse med statens højhedsret over søterritoriet og statens rettigheder i den eksklusive økonomiske zone, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone alene tilkommer den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, og ifølge bestemmelsens stk. 2 kan en forundersøgelsestilladelse alene gives ved et udbud.

Ifølge VE-lovens § 22, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren udpege områder, der reserveres til statslige udbud af arealer til store havvindsmølleparker og kystnære havvindmølleparker.

Det følger af § 22, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelseernes forløb og resultater, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lign. § 22, stk. 8, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2 og 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter lovens § 22, stk. 9, fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 7.

Forundersøgelser omfatter bl.a. ansøgerens geofysiske og geotekniske undersøgelser samt øvrige miljøundersøgelser med henblik på at vurdere det pågældende havareals egnethed til opstilling af et elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder.

Det følger af den gældende lovs § 23, stk. 1-2, at ved udbud gives tilladelsen efter § 22 til at foretage forundersøgelser til den, som vinder udbuddet, og at klima-, energi- og forsyningsministeren kan angive særlige forhold eller vilkår, der lægges vægt på ved stillingtagen til de indkomne bud.

VE-lovens § 25 indeholder regler om meddelelse af tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på havet. Det fremgår således af VE-lovens

§ 25, stk. 1, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg, kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. I medfør af § 25, stk. 2, meddeles tilladelserne til ansøgere, som skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet.

VE-lovens § 25, stk. 3, indeholder hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår i etableringstilladelsen til elproduktionsanlæg. Disse vilkår angår bl.a. krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift, herunder ophold og beboelse.

Etableringstilladelsen efter VE-lovens § 25 udgør samtidig VVM-tilladelse til projektet, idet etableringstilladelsen erstatter tilladelsen efter miljøvurderingslovens § 25, jf. § 10, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1608 af 9. december 2024 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

Efter VE-lovens § 26 kan klima-, energi og forsyningsministeren give tilladelse til at foretage undersøgelser, som er nødvendige for at gennemføre væsentlige ændringer i bestående anlæg omfattet af § 25, stk. 1, samt fastsætte vilkår for sådanne undersøgelser.

Ifølge lovens § 29, kan klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. meddele tilladelse til at tage anlæg omfattet af § 25, stk. 1, i drift med henblik på udnyttelse af energi. Det følger af § 29, stk. 2, at for havvindmølleparker udbudt efter § 23 gives tilladelsen for 30 år, og tilladelsen kan efter ansøgning forlænges.

VE-loven indeholder derudover en række fællesbestemmelser, der efter omstændighederne gælder for VE-projekter, herunder elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer, som omhandlet i lovens kapitel 3.

VE-lovens kapitel 6 indeholder regler om pristillæg m.v., herunder pristillæg m.v. til vindmølleparker. Bl.a. følger det af VE-lovens § 37 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte til, samt opkræve betaling for, elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 23. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i den forbindelse de konkrete støtte- og betalingsmodeller i udbudsmaterialet for de enkelte havvindmølleparker.

VE-lovens kapitel 7 indeholder administrative regler. Eksempelvis kan klima-, energi- og forsyningsministeren ifølge § 58 fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne ved behandling af bl.a. 1) ansøgning om tilladelse, herunder de tilladelser, der er nævnt i § 22, stk. 1, § 22 a, stk. 1, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, og § 29, stk. 1, samt 2) tilsyn med overholdelsen af vilkår og krav i en udbudskontrakt om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet, samt 3) tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelser.

VE-lovens kapitel 9 indeholder regler om klager, Energiklagenævn m.m. Bl.a. følger der af VE-lovens § 67 en udvidet adgang for foreninger og organisationer til at klage over de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til bl.a. lovens § 25, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 28, regler udstedt i medfør af § 27 eller miljøvurderingsloven.

VE-lovens kapitel 10 indeholder påbud og sanktionsbestemmelser.

Klima-, energi- og forsyningsministerens beføjelser efter VE-loven er delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistytrelsens opgaver og beføjelser, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, jf. dog § 7.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af *Havvindanalyse - Langsigtede potentialer og rammer for konkurrenceudsættelse af dansk havvind*, udgivet af Energistyrelsen i april 2025, at direkte tilslutning til udlandet er en central forudsætning for at høste de fulde gevinster af det danske havareal.

Formålet med den foreslåede ordning er at sikre, at der foreligger et klart og tydeligt retsgrundlag til sagsbehandlingen af fremtidige projekter for elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet, som tilsluttes i udlandet. Den gældende regulering er ikke affattet med dette for øje, og selv om de gældende bestemmelser i VE-loven efter deres ordlyd næppe udelukker, at der kan meddeles tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg på dansk havareal med tilslutning til udlandet, er hjemmelsgrundlaget ikke utvetydigt, hvilket kan give anledning til retlig usikkerhed.

Henset til de meget betydelige investeringer, der vil være forbundet med etablering af anlæggene, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør tilvejebringes et sikkert hjemmelsgrundlag for udstedelse af fremtidige tilladelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk havareal, med tilslutning i udlandet. Det er i den forbindelse fundet hensigtsmæssigt, at tilvejebringe en ordning, således at

klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse efter de eksisterende tilladelsesbestemmelser i VE-lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf, til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på dansk havareal med tilslutning til udlandet.

Udover et sikkert hjemmelsgrundlag vil realisering af tilslutning af dansk havvind til udlandet yderligere kræve mellemstatslige aftaler – enten projektspecifikke eller potentielt mere generelle rammeaftaler med aftagerlandet med henblik på at konkretisere rammerne for fremtidige projekter. Indgåelse af de mellemstatslige aftaler vil ske med Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

Et elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, der opføres på dansk havareal, og som tilsluttes til udlandet, vil have en særlig tilknytning til den udenlandske stat. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være dansk ret, som vil finde anvendelse på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, mens den del af kablerne, der er placeret på den udenlandske stats område, vil skulle behandles efter denne stats ret. Danske myndigheder vil således skulle give tilladelser, herunder ift. VVM, etablering, idriftsættelse, efter dansk ret for så vidt angår elproduktionsanlægget, der udnytter vedvarende energikilder, og den danske del af kablerne, ligesom de udenlandske myndigheder vil skulle give tilladelser efter den udenlandske stats ret for så vidt angår kabler og anlæg placeret på udenlandsk område samt tilslutning til elnettet m.v.

Det vil være nødvendigt, at indgå mellemstatslige aftaler for at sikre juridisk afklaring af en lang række forhold, f.eks. jurisdiktionsmæssige forhold om tilsyns-, sikkerheds- og beredskabsforpligtelser. Der kan tillige aftales, hvem VE-andele tilfalder, ligesom det vil skulle sikres, at danske interesser varetages bedst muligt i rammerne for sådanne udlandsaftaler. Bl.a. må det forventes, at der vil skulle indgås aftaler med aftagerlandet vedr. fordeling af risiko, omkostninger og indtægter, herunder via støtte- og betalingsmodellen for havvindmølleparken. Som eksempel på et forhold, der kan tages stilling til i en mellemstatslig aftale er bl.a., hvordan statens risiko for strandede omkostninger til forundersøgelser skal dækkes, hvis projektområdet viser sig uegnet til opstilling af VE-kapacitet, eller der ikke indkommer bud. Et andet eksempel på et forhold, der kan klarlægges ved aftale med aftagerlandet, er, hvordan omkostninger til afværgeforanstaltninger af hensyn til Forsvarets radar- og kommunikationsudstyr, som følge af etablering af en ny havvindmøllepark med tilslutning til udlandet, skal afholdes og af hvem. Der vil endvidere kunne etableres en samarbejdsproces, som sikrer, at begge landes myndigheder samarbejder om tilladelsesprocessen og sikrer sig, at

der ikke opstår uhensigtsmæssigheder ved sagsbehandlingen eller tvister i forbindelse med behandling af tilladelserne.

Det er imidlertid Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er fordelagtigt, at der på et tidligt tidspunkt bliver tilvejebragt et klart og sikkert retsgrundlag med henblik på at muliggøre etablering af nye elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilslutning til udlandet. Det er i den forbindelse fundet hensigtsmæssigt at fjerne eksisterende barrierer for projekter med tilslutning til udlandet og muliggøre en videreførelse af den eksisterende danske model for havvindsudbud. Dette vil sikre en bred anvendelighed for at realisere fremtidige havvindsprojekter med tilslutning til udlandet.

Det er således forventningen, at de foreslåede ændringer vil tilvejebringe den retlige ramme, der er nødvendig for, at Danmark vil kunne levere til den forventede udenlandske efterspørgsel i en relativt nær fremtid.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Formålet med den foreslåede ordning er at tilvejebringe de retlige rammer, der er nødvendige for at muliggøre etablering af havvindmølleparker og andre elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk søterritorium eller i den eksklusive økonomiske zone med tilslutning til udlandet. Da der endnu ikke er indgået konkrete mellemstatslige aftaler med udenlandske aftagere om et eller flere projekter, er det fundet hensigtsmæssigt at videreføre den kendte danske havvindmodel, sådan at de retlige rammer for fremtidige anlæg med tilslutning til udlandet i hovedtræk vil svare til de eksisterende og nugældende rammer for etablering af havvindmølleparker i Danmark, som der er stor erfaring med, dog med den forskel, at strømmen leveres til udlandet.

Den foreslåede ordning vil dermed sikre en bred anvendelighed for at realisere fremtidige havvindprojekter og andre elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet, med tilslutning til udlandet.

Det er en central forudsætning for at kunne realisere elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, i søterritoriet eller den økonomiske eksklusive zone med tilslutning til udlandet, at der indgås mellemstatslige aftaler med en eller flere udenlandske aftagere, og der foreligger endnu ikke nogen konkrete aftaler herom. Indgåelse af de mellemstatslige aftaler vil ske med Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

Det foreslås at indsætte en ny § 29 c i VE-lovens kapitel 3, hvoraf det i stk. 1 fastsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelser efter lovens §§ 22, 23, stk. 1-2, 25, 26 og 29 og regler udstedt i medfør af disse bestemmelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet. Den foreslåede ordning vil således medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i medfør af de nævnte bestemmelser og regler fastsat i medfør heraf, kan meddele tilladelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone med henblik på tilslutning i udlandet. Fremtidige projekter omfattet af den foreslåede § 29 c vil i øvrigt være omfattet af VE-loven, jf. VE-lovens § 2, stk. 1, nr. 3, jf. § 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således kunne anvende arealer, der allerede i dag er reserveret til statslige udbud af havvindmølleparker efter VE-lovens § 22, stk. 3, til brug for kommende udbud af havvindmølleparker med tilslutning til udlandet. Ligeledes vil VE-lovens §§ 27 og 28 og regler fastsat i medfør heraf finde anvendelse for projekterne, ligesom klima-, energi- og forsyningsministeren vil føre tilsyn med anlæggene, jf. VE-lovens § 29 b.

Tilsvarende vil VE-lovens fællesbestemmelser finde anvendelse, i det omfang de efter deres anvendelsesområde i øvrigt måtte gælde for anlæggene.

Det foreslås endvidere, at der i den foreslåede § 29 c, stk. 2, gives bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet, som omfattet af § 29 c, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fremtidige elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet. Baggrunden herfor er, at fremtidige elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, som opføres på dansk havareal, og som tilsluttes til udlandet, vil have en særlig tilknytning til den udenlandske stat, der aftager elproduktionen. Der kan derfor opstå behov for at fastsætte regler om forhold for sådanne anlæg. Det kan for eksempel ikke udelukkes,

at det vil blive nødvendigt at fastsætte regler for fremtidige elproduktionsanlæg, som omfattet af § 29 c, stk. 1, med henblik på at sikre, at relevante regler, der gælder i aftagerlandet og for den relevante transmissionsvirksomhed i aftagerlandet, tillige skal gælde for en havvindmøllepark omfattet af § 29 c, stk. 1.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler i den foreslåede § 29 c, stk. 2, skal således sikre, at der kan fastsættes regler for anlæg omfattet af den foreslåede § 29 c, stk. 1, af hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne elproduktionsanlæg, og som adskiller anlæggene fra traditionelle elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på havet, som tilsluttes det kollektive net i Danmark.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede ordnings bestemmelser henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.4. Dispensation fra elforsyningslovens regler for transmissionsnet til udlandet

2.4.1. Gældende ret

Lov om elforsynings (herefter elforsyningsloven) overordnede formål er ifølge lovens § 1, stk. 1, at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til elforsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Herudover fremgår det af § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på landets elforsyning for så vidt angår produktion, transport, handel og levering af elektricitet.

Elforsyningsloven § 2, stk. 4, indeholder en generel hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at bestemme, at visse typer af anlæg og aktiviteter, helt eller delvist skal undtages fra lovens bestemmelser. Det er således muligt, at fritage mindre elproducerende anlæg, som er godkendt efter varmforsyningsloven, fra yderligere godkendelseskrav, ligesom vindmøller på land og andre mindre VE-anlæg er undtaget fra kravet om særlige tilladelser efter elforsyningslovens § 11. Herudover kan bestemmelsen anvendes til at undtage atypiske eller usædvanlige anlæg fra bestemmelser i elforsyningsloven. For eksempel er Banedanmarks forsyningsnet undtaget fra visse af lovens bestemmelser.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at for bedst muligt at kunne udnytte Danmarks havvindspotentiale, vil der være behov for, at udenlandske transmissionsvirksomheder vil skulle have mulighed for at etablere elforsyningsnet på tværs af den danske grænse og igennem dansk

søterritorium eller i dansk eksklusiv økonomisk zone, uden at være omfattet af elforsyningsloven i sin helhed.

Ministeriet skal understrege, at den foreslåede mulighed for at undtage udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg fra elforsyningsloven ikke indebærer en ændring af det grundlæggende princip om, at det danske transmissionsnet på land ejes og drives af Energinet. Hensynet til den danske forsyningssikkerhed og det samlede systemansvar varetages uændret af Energinet, og det er fortsat udgangspunktet, at alle transmissionsanlæg på land, der har betydning for driften af det danske elsystem, skal indgå i Energinets ejerskab og koordinering. Den foreslåede mulighed udelukker dog ikke, at der i særlige tilfælde kan blive behov for at anvende hjemlen til undtagelse for anlæg eller aktiviteter på land, som har mindre eller ingen betydning for driften af det danske elsystem.

Muligheden er således tiltænkt, at kunne gøre sig gældende ved fremtidige etableringer og udbygninger af havvindprojekter på dansk søterritorium eller i dansk eksklusiv økonomisk zone. Projekterne kan eksempelvis muliggøre den danske ambition om at blive nettoeksportør af grøn strøm til udlandet, ved at direkte tilslutte havvindsprojekter (produktionsanlæg) til udenlandske elsystemer, via såkaldte radiale forbindelser. I disse tilfælde vil der være behov for at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne undtage udenlandske transmissionsvirksomheder fra elforsyningslovens bestemmelser, for derved at fjerne regulatoriske barrierer der besværliggør, at havvindsprojekter kan blive tilsluttet et udenlandsk elsystem og i andre tilfælde samtidigt tilsluttet det danske elsystem.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være dansk ret, som vil finde anvendelse på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, mens den del af kablerne, der er placeret på den udenlandske stats område, vil skulle behandles efter denne stats ret.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at realisering af produktionsanlæg med tilslutning til et udenlandsk elsystem vil kræve et mere sikkert og tydeligt hjemmelsgrundlag, da den gældende regulering ikke er affattet med sådan en model for øje. Derudover vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der forinden indgås mellemstatslige aftaler med relevante udenlandske myndigheder – enten projektspecifikke eller potentielt mere generelle rammeaftaler med aftagerlandet. Indgåelse af de mellemstatslige aftaler vil ske med Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

Den udenlandske transmissionsvirksomhed vil kunne anmode om en dispensation fra elforsyningslovens regler, hvorefter det vil være klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering, om hvorvidt sådan en dispensation skal medgives. Dispensationen vil bero både på en konkret vurdering af hvert enkelt projekt som den udenlandske transmissionsvirksomhed er tilknyttet samt en konkret vurdering af hvert enkelt hjemmelsgrundlag.

Der vil for eksempel ikke være behov for, at udenlandske transmissionsvirksomheder lever op til en række nationale krav omkring kvalitet og forsyningssikkerhed af transmissionsnettet, hvis produktionsanlægget alene er etableret med henblik på at sende den producerede elektricitet til udlandet. Disse produktionsanlæg vil derfor ikke have nogen indvirkning på det danske elsystem, og disse projekter vil derfor ikke have behov for at være i overensstemmelse med elforsyningslovens overordnede formål.

Derudover er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at afgørelseskompetencen ikke bør være betinget af, om de konkrete projekter er tilsluttet det kollektive danske elsystem eller ej. Dette vil bl.a. muliggøre nettilslutninger direkte til udlandet, men også muliggøre andre større infrastrukturprojekter med nettilslutning både til det danske elsystem og til et udenlandsk elsystem. Dette inkluderer blandt andet energier, hvor der vil være behov for, at en udenlandsk transmissionsvirksomhed vil kunne etablere, eje og drive et udenlandsk transmissionsanlæg i Danmark. Disse anlæg vil samtidig skulle tilsluttes det danske kollektive elforsyningsnet. I begge tilfælde vil der være behov for at undtage udenlandske transmissionsvirksomheders fra elforsyningslovens bestemmelser, for at muliggøre at havvindprojekterne både er tilsluttet det kollektive danske elsystem og et udenlandsk kollektivt elsystem med henblik på at kunne transportere den producerede elektricitet til udlandet. Men også hvis anlægget er etableret som samkøringslinje mellem to budzoner eller to lande, med henblik på at kunne handle strøm.

Derudover er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der vil være behov for at kunne undtage en udenlandsk transmissionsvirksomheds anlæg fra at blive omfattet af regler, som henføres til det nationale Forsyningstilsyn, da det er forventningen, at den udenlandske transmissionsvirksomheds anlæg vil være underlagt egne regler, der reguleres efter udenlandske myndigheder.

Det er på den baggrund Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at undtagelsens omfang vil være afhængig af, hvilket slags projekt den

eller de involverede udenlandske transmissionsvirksomheder vil skulle udføre på dansk søterritorium og/eller i dansk eksklusiv økonomisk zone.

Herudover er det ministeriets vurdering, at der vil være behov for at klima-, energi- og forsyningsministeren kan betinge afgørelsen med vilkår, for derved bedre at kunne tilpasse afgørelsen til det konkrete projekter og dermed sikre en efterlevelse af krav, som Danmark skal efterleve i medfør af EU-retten.

Det er ministeriets vurdering, at de almindelige regler omkring mulighed for at klage, forsat vil være gældende, for så vidt angår disse afgørelser.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vil blive tilføjet en ny § 2 stk. 5 til elforsyningsloven, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheder helt eller delvist, kan undtages fra elforsyningslovens bestemmelser, da udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og anlæg ikke stemmer overens med elforsyningslovens overordnede formål.

Det forudsættes, at ordningen vil skulle anvendes i forbindelse med relevante udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og tilhørende anlæg i Danmark med grænseoverskridende karakter. Den foreslåede ordning vil både gælde for projekter med anlæg der kobles til udlandet eller ved andre større infrastrukturprojekter, som både vil være tilsluttet udenlandsk og nationalt elsystem, for så vidt angår kablerne.

Der vil med den foreslåede ordning, således kunne medgives en dispensation fra visse af elforsyningslovens regler, for så vidt angår de regler der relaterer sig til elkabler, som kan transportere større mængder af elektricitet.

Dette vil for eksempel medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne træffe afgørelse om, at elforsyningslovens § 19 – bestemmelsen vedrørende bevillingskravet for net- og transmissionsvirksomheder – ikke finder anvendelse overfor den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed i forbindelse med et konkret projekt. På denne måde vil det ikke medføre, at den udenlandske transmissionsvirksomhed skal efterleve de fastsatte krav til opretholdelsen af en bevilling.

Det vil være forventningen, at den udenlandske transmissionsvirksomhed vil skulle ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om en afgørelse om dispensation fra elforsyningslovens regler. Det vil på baggrund af ansøgningen være klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering om, den

relevante udenlandske transmissionsvirksomhed i forvejen vil være underlagt lignende regulering i sit hjemland.

Det vil med den foreslåede ordning, således være en konkret vurdering for hvert enkelt projekt, og det vil ikke afhænge af, om anlægget alene er tilsluttet direkte til udlandet.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren som udgangspunkt vil føre tilsyn med at fastsætte vilkår i afgørelsen, og at disse vil blive efterlevet. Dette for at sikre, at EU-retten efterleves.

Disse afgørelser vil kunne betinges af fastsatte vilkår, der kan indebære krav til placering, indretning og bortskaffelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.

Med den foreslåede ordning vil det muliggøre, at udenlandske transmissionsvirksomheder kan transportere elektricitet fra elproduktionsanlæg placeret i Danmark og på tværs af landegrænsen til udlandet, uden at blive omfattet af en række af elforsyningslovens regler.

Den foreslåede ordning vil derudover også medføre, at de udenlandske transmissionsvirksomheder og deres anlæg ikke vil blive omfattet af reglerne om priser og betingelser for anvendelsen af transmissionsnet i dansk farvand. Det vil medføre, at det nationale Forsyningstilsyn ikke vil skulle godkende de metoder, som de udenlandske transmissionsvirksomheder bruger for at fastsætte priser og betingelser for anvendelsen af de udenlandske transmissionsvirksomheders transmissionsnet på dansk søterritorium. Grunden herfor vil være, at de udenlandske transmissionsvirksomheders transmissionsnet ikke anses for at være en del af det danske kollektive elforsyningsnet.

Det vil dog være en forudsætning for anvendelse af den foreslåede undtagelsesmulighed, at den udenlandske transmissionsvirksomhed er underlagt lignende regulering og regler omkring metoder og priser i sit hjemland. På den måde sikres det, at der forsat vil være rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier for anvendelsen af den udenlandske transmissionsvirksomheds transmissionsnet.

Den foreslåede ordning vil som udgangspunkt ikke kunne anvendes til at undtage fra elforsyningslovens § 22 a, hvori det fremgår, at transmissionsvirksomheder skal ansøge om tilladelse til etablering af nye elforsyningsnet, forundersøgelser til elforsyningsnet eller væsentlige ændringer af eksisterende elforsyningsnet på dansk søterritorium og i dansk eksklusiv økonomisk zone. Dette begrundes i det faktum, at de afgørelser, som træffes efter

§ 22 a, vil medføre en vurdering af, om projektet er forpligtet til at foretage en miljøkonsekvensvurdering, hvis det ansøgte projekt kan forstyrre eller forringe udpegede internationale naturbeskyttelsesområder i medfør af elforsyningslovens § 22 b. Elforsyningslovens § 22 b er en implementering af EU's naturbeskyttelsesdirektiver, hvorfor der ikke kan dispenseres fra disse.

Det er således ikke hensigten, at udenlandske transmissionsvirksomheder undtages fra at skulle ansøge efter § 22 a, ved etablering af nye transmissionsnet eller ændringer i bestående, hvis det vil kræve en miljøkonsekvensvurdering, hvis projektet kan forstyrre eller forringe områder på søterritoriet eller i dansk økonomisk zone.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der i afgørelserne kan indsættes vilkår efter den foreslåede § 2 stk. 5, hvor det eksempelvis vil være en forudsætning at den udenlandske transmissionsvirksomhed også har en gyldig tilladelse efter § 22 a. På denne måde sikres det, at den danske stat efterlever sine forpligtelser i henhold til EU-direktiver på naturbeskyttelsesområdet og i den forbindelse overholder de relevante høringer af berørte parter i afgørelsen.

Den foreslåede ordning vil derfor kunne betyde, at en udenlandsk transmissionsvirksomhed både ville skulle anmode om afgørelse om dispensation fra elforsyningslovens regler, og samtidig vil skulle ansøge om tilladelse til etablering, væsentlige ændringer og forundersøgelser for projekter med søkabler i dansk farvand efter elforsyningslovens § 22 a.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne fastsætte vilkår i afgørelsen, som vil sikre, at den udenlandske transmissionsvirksomhed efterlever de gennemførte EU-retlige forpligtelser som Danmark er underlagt efter Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (herefter elmarkedsdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (herefter elmarkedsforordningen). På denne måde vil det sikres, at EU-retten også efterleves, i forhold til udenlandske transmissionsvirksomheder. Der vil for udenlandske transmissionsvirksomheder, som ikke er hjemmehørende i en EU-medlemsstat, være et selvstændigt behov for at indgå mellemstatslige aftaler hvorved det sikres, at Danmark efterlever sine EU-retlige forpligtelser efter elmarkedsdirektivet og elmarkedsforordningen.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets hensigt, at varetagelsen af afgørelseskompetencen vil skulle delegeres til Energistyrelsen og at der i den forbindelse vil kunne opkræves et gebyr for myndighedsbehandling i tilknytning til udarbejdelsen af afgørelsen.

Det vil med den foreslåede ordning, forsat være mulighed for at klage efter elforsyningslovens § 89, stk.1.

2.5. Bemyndigelse til at fastsætte regler for elforsyningsnet til udlandet

2.5.1 Gældende ret

De forskellige forpligtigelser, som en transmissionsvirksomhed skal efterleve i Danmark i forbindelse med ejerskab og drift af transmissionsnet, følger af §§ 19-26 a i elforsyningslovens kapitel 4.

Det fremgår af elforsyningslovens §19, at virksomheder, der udøver transmissions- eller netvirksomhed, er omfattet af et bevillingskrav, der pålægger en række krav til net- og transmissionsvirksomhederne. Endvidere fremgår det af §19 a, at der skal være ejermæssig adskillelse mellem virksomheder, der henholdsvis udøver transmissionsaktiviteter og virksomheder, der udøver produktions- og handelsaktiviteter. Det følger af § 19 d, at Forsyningstilsynet kun certificerer transmissionsvirksomheder, såfremt kravet om ejermæssig adskillelse i § 19 a er opfyldt. Herudover pålægger § 20 transmissionsvirksomhederne et krav om at sikre tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet i transmissionsnettet. Det fremgår af § 21, at transmissionsvirksomheden skal søge om tilladelser til etablering og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet over 100 kW. I § 24 pålægges transmissionsvirksomheden et krav, som at sikrer tredjepartsadgange for alle brugere af elnettet og slutteligt muliggør § 26 fastsættelsen af tekniske krav og standarder.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at havvindmøleparker, der er placeret på dansk søterritorie eller i den danske eksklusive økonomiske zone, og som tilsluttes til udenlandske elsystemer, potentielt vil kunne bidrage til en bedre udnyttelse af Danmarks havvindspotentiale. Alternativt vil udnyttelsen af havvindspotentialet forudsætter massiv udbygning af elforsyningsnettet. Særligt vil det kræve, at der udbygges transmissionsanlæg og elforsyningsnet, der vil kunne sikre, at den elektricitet, der produceres af havvindsprojekterne, kan aftages.

For at tilslutte havvindsprojekter, der er placeret på dansk søterritorie eller i den danske eksklusive økonomiske zone direkte til et udenlandsk elsystem, vil der være behov for at kunne udstede nye administrative regler overfor udenlandske transmissionsvirksomheder i forbindelse med større infrastrukturprojekter, når reglerne omhandler transmissionsanlæg og tilhørende kabler.

Ministeriet skal understrege, at den foreslåede mulighed for at fastsætte administrative regler for udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg ikke indebærer en ændring af det grundlæggende princip om, at det danske transmissionsnet på land ejes og drives af Energinet. Det er en grundforudsætning for den danske elforsyning, at ansvaret for planlægning, drift og udvikling af transmissionssystemet er samlet ét sted, for at sikre den nødvendige forsyningssikkerhed og det samlede systemansvar. Hensynet til den danske forsyningssikkerhed og det samlede systemansvar varetages uændret af Energinet, og det er fortsat udgangspunktet, at alle anlæg på land, der har betydning for driften af det danske elsystem, skal indgå i Energinets ejerskab og koordinering. Den foreslåede mulighed udelukker dog ikke, at der i særlige tilfælde kan blive behov for at anvende hjemlen til fastsætte særlige administrative regler for anlæg eller aktiviteter på land.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de enkelte havvindsprojekter bedst tilpasses elforsyningslovens regler gennem den foreslåede hjemmel i § 2, stk. 5, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at træffe afgørelse om undtagelse fra elforsyningslovens bestemmelser, jf. pkt. 3.2 for yderligere uddybning.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer dog, at der herudover også kan være behov for at fastsætte mere generelle administrative regler på området på bekendtgørelsesniveau, der supplerer de trufne afgørelser om dispensation. Reglerne vil omhandle lignende krav efter elforsyningslovens kapitel 4. For eksempel vil det administrativt kunne fastsættes, at udenlandske transmissionsvirksomheder ikke vil være omfattet af det nationale bevillingskrav, når de udøver transmissionsvirksomhed i Danmark. Dette vil være en mulighed, i stedet for at undtage udenlandske transmissionsvirksomheder fra bevillingskravet, via projektspecifikke afgørelser. Muligheden for at fastsætte generelle administrative regler vil især være anvendelig i tilfælde af, der er behov for at kunne fastsætte hvilke krav, de tekniske anlæg skal underlægges, såsom tekniske forskrifter, men også hvis der skal gives en tilladelse til ændringer i bestående elnet på land på samme måde som § 21 i elforsyningsloven. Den fastsatte bestemmelse vil kunne medføre, at en udenlandsk transmissionsvirksomheder vil skulle anmode klima-, energi- og

forsyningsministeren om tilladelse til ændringer i bestående net på land, f.eks. ved større infrastrukturprojekter, hvor udenlandske transmissionsvirksomheder kan have behov for at eje eller drive et anlæg i Danmark.

På den baggrund vurderes det, at i visse tilfælde vil det være nødvendigt at fastsætte generelle administrative regler på bekendtgørelsesniveau om tilslutning af havvindsprojekter til udlandet, således at projekterne ikke udelukkende har behov for en konkret myndighedsafgørelse for at blive gennemført.

I den henseende er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør tilvejebringes et hjemmelsgrundlag, til at kunne fastsætte generelle regler for udenlandske transmissionsvirksomheder i relation til elproduktionsanlæg placeret på dansk søterritorie eller i den danske eksklusive økonomisk zone, for så vidt angår kablerne, der vil blive tilsluttet et elsystem i udlandet – både inden og uden for EU. Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der vil være behov for at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte generelle administrative regler på området, der tager udgangspunkt i de bestemmelser, der følger af elforsyningslovens kapitel 4, som bl.a. omhandler regler for transmissionsvirksomheders aktiviteter, samt etablering og krav til elforsyningsnet, jf. afsnit 2.5.1.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at anvendelsen af bemyndigelsen vil gøre det muligt for udenlandske transmissionsvirksomheder at kunne eje, drive og vedligeholde anlæg på dansk søterritorie eller i dansk eksklusiv økonomisk zone. På den baggrund vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, i den situation hvor en havvindmøllepark skal tilsluttes et elsystem i udlandet. Bemyndigelsen vil for eksempel kunne udmøntes i regler, der sikrer, at udenlandsk transmissionsvirksomhed ikke omfattes af nationale regler, som de allerede er underlagt i deres hjemland.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at realisering af projekter med tilslutning til udlandet, således kræver nyt hjemmelsgrundlag, da den gældende regulering ikke er affattet med denne model for øje. Derudover vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der indgås mellemstatslige aftaler med relevante udenlandske myndigheder – enten projektspecifikke eller potentielt mere generelle rammeaftaler med aftagerlandet. Indgåelse af de mellemstatslige aftaler vil ske med Folketingets

samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1. Det er i den forbindelse også hensigten, at det med bemyndigelsen forsat sikres, at den danske stat lever op til de forpligtelser, Danmark har efter EU-retten.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere administrative regler, der er nødvendige for at muliggøre, at en udenlandsk transmissionsvirksomhed kan eje, drive og vedligeholde kabler, som er placeret på dansk søterritorie eller i den danske eksklusive økonomiske zone, og som vil kunne blive tilsluttet til elsystemer i udlandet. Fastsættelsen af administrative regler finder anvendelse både i de tilfælde at et havvindmølleprojekt skal tilsluttes det danske elsystem og et udenlandske elsystem, men også i de tilfælde hvor havvindmølleprojektet alene vil skulle tilsluttes et udenlandsk elsystem. De administrative regler vil udelukkende gælde for udenlandske transmissionsvirksomheder.

Det forudsættes med den foreslåede ordning, at den danske stat vil skulle indgå mellemstatslige aftaler med de relevante udenlandske stater for at fastsætte rammerne for samarbejdet vedrørende tilslutningen af havvindmølleprojekter til udenlandske elsystemer.

Med den foreslåede ordning vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte nærmere regler, som er nødvendige for opfyldelsen af de mellemstatslige aftaler, og for dermed at kunne fjerne barrierer og muliggøre havvindmølleprojekterne inden for den danske stats grænser, hvor elnettet er koblet til udlandet.

På den baggrund foreslås det, at der vil blive indsat et nyt § 26 b i lov om elforsyning, hvori klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om transmissionsvirksomheders aktiviteter i Danmark i relation til elproduktionsanlæg der udnytter vedvarende energi og for så vidt angår kablerne, med henblik på transport af den produceret elektricitet til et udenlandsk elsystem. Bemyndigelsen vil primært skulle finde anvendelse til at fastsætte generelle regler, som en transmissionsvirksomhed ville skulle efterleve på dansk søterritorie og i dansk eksklusiv økonomisk zone, i overensstemmelse med elforsyningslovens kapitel 4. For en yderligere uddybning af kapitlets regler se afsnit 2.5.1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der kan fastsættes administrative regler, som vil muliggøre at de udenlandske transmissionsvirksomheders tekniske krav og standarder, kan anvendes i Danmark for at sikre, at der ved udbud om havvind til udlandet, kan fastsætte krav i det danske udbud, om

at udenlandske tekniske krav og standarder kan finde anvendelse, for at sikre den udenlandske transmissionsvirksomheder kan aftage strømmen herfor.

Hvis bemyndigelsen vil skulle anvendes til, at fastsætte administrative

regler i relation til regler, der gennemfører EU-regulering, så vil de nye eller supplerende regler skulle være i overensstemmelse med den gennemførte EU-regulering.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at transmissionsvirksomhed fra en anden EU-medlemsstat undtages fra kravet om certificering af transmissionsvirksomheder af Forsyningstilsynet. Reglerne vil medføre, at den danske stat vil skulle anerkende, at en transmissionsvirksomhed fra en anden EU-medlemsstat vil kunne udøve aktiviteter indenfor den danske eksklusive økonomiske zone eller søterritoriet, uden at være certificeret efter elforsyningslovens § 19 d. stk. 1, forudsat at transmissionsvirksomheden er certificeret i hjemlandet på baggrund af en tilsvarende gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 52 eller anden lovgivning som kan sidestilles hermed, hvis den udenlandske transmissionsvirksomhed er hjemmehørende i et land uden for EU.

Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter reglerne som beskrevet, da vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne udstede regler om, at Forsyningstilsynets tilsyn med om den udenlandske transmissionsvirksomhed efterlever den ejermæssige adskillelse, ikke finder anvendelse. Det vil med de fastsatte regler, være en forudsætning, at den udenlandske transmissionsvirksomheder er certificeret og dermed efterlever reglerne om ejermæssig adskillelse efter egne nationale regler.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte hvilke generelle krav og forpligtelser transmissionsvirksomheder er underlagt, når disse udøver aktiviteter i relation til elproduktionsanlæg, som placeres på dansk land og søterritorium. I den forbindelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren både have mulighed for blot, at fravige allerede gældende eller hvis det findes nødvendigt fastsætte nye krav.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at det nationale bevillingskrav efter elforsyningslovens § 19 ikke vil være gældende for udenlandske transmissionsvirksomheder, der opererer i Danmark.

Det er forventningen, at elforsyningslovens § 21 vil blive fraveget, og at der fastsættes administrative regler omkring tilladelse til etableringen af udenlandske transmissionsanlæg på land, og fastsættelse af regler om, hvorvidt en udenlandsk transmissionsvirksomhed vil skulle anmode om tilladelse, hvis der vil være behov for vedligeholdelse eller ændringer af eksisterende anlæg, på samme måde som ved elforsyningslovens § 21.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte supplerende regler i forhold til de involverede produktionsanlægs ret til nettilslutning, som også er betegnet tredjepartsadgang. Tredjepartsadgangen er en gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 6, hvorfor klima-, energi- og forsyningsministeren alene vil fastsætte regler, der supplerer denne bestemmelse, og det er således ikke hensigten med bemyndigelsen at undtage fra den.

Slutteligt forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler der fraviger fra elforsyningslovens § 26, stk. 3 om tekniske krav og standarder, for at sikre, at udenlandske tekniske krav og standarder også vil være gældende for produktionsanlæg i Danmark for at sikre, at et produktionsanlæg kan tilsluttes i udlandet. Disse regler vil muliggøre at en dansk havvindmøllepark ikke skal efterleve det nationale krav i elforsyningslovens § 26 stk.3, men at havvindmølleparken kan efterleve relevante udenlandske tekniske krav og standarder for at kunne tilslutte havvindmølleparken til det udenlandske elsystem. De nærmere detaljer forventes at blive aftalt i nettilslutningsaftalen.

2.6. Betaling for myndighedsbehandling

2.6.1 Gældende ret

Det følger af § 51 a, stk. 1-3 i elforsyningsloven, at bevillingshavere og virksomheder, som meddeles tilladelser efter elforsyningslovens §§ 11, 12 a, 21, 22 a og b og 23, skal betale for omkostningerne til myndighedsbehandling af og tilsyn med disse bevillings- og tilladelsessager.

Bestemmelserne omfatter en stor del af arbejdet relateret til udarbejdelsen og udstedelsen af de omfattede bevillinger og tilladelser, herunder arbejde der finder sted inden, der er indsendt en egentlig ansøgning til Energistyrelsen.

Klima-, energi- forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter § 51 a, stk. 1-4. Herunder at omkostningerne beregnes på grundlag af de medgåede direkte og indirekte omkostninger. Omkostningerne omfatter bl.a. medgået

tid til sagsbehandling og tilsyn, en forholdsmæssig andel af fællesomkostninger, samt dokumenterbare udgifter til nødvendig ekstern bistand, herunder konsulentbistand og bistand fra andre myndigheder. Omkostningerne omfatter herudover omkostninger til IT-drift, udgifter til udvikling af tilsynsplaner mv., rejseomkostninger, udarbejdelse af administrationsgrundlag og anlæg i form af f.eks. bil eller IT-systemer.

2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udarbejdelsen af en dispensation fra elforsyningslovens bestemmelser, jf. afsnit 2.4, vil kræve et betydeligt ressourcetræk på Energistyrelsen. Idet der ikke er tale om en lovbunden opgave, men alene en mulighed som ministeren kan anvende, såfremt udenlandske transmissionsvirksomheder anmoder herom, så er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at omkostningerne for denne myndighedsbehandling også bør oppebæres af den udenlandske transmissionsvirksomhed.

2.6.3. Den foreslåede ordning

De foreslåede ændringer vil indebære, at anvendelsesområdet for § 51 a, stk. 1-3 i elforsyningsloven udvides således, at disse bestemmelser også vil omfatte myndighedsbehandlingen og tilsynet med afgørelser, der træffes efter den foreslåede § 2, stk. 5. Disse bestemmelser forventes at vil blive udmøntet i en aktivitetsbaseret gebyrordning

2.7. Beredskab

2.7.1 Gældende ret

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 258 af 6. marts 2025 om styrket beredskab for energisektoren (lov om styrket beredskab), at loven finder anvendelse på transmissionssystemoperatører. Det betyder, at der til sådanne virksomheder og en række andre virksomheder nævnt i lov om styrket beredskabs § 2, stilles krav om beredskabsplanlægning, fysisk sikring og cybersikkerhed, hvilket følger af lovens §§ 6-8.

Transmissionssystemoperatør er defineret i lovens § 3, nr. 29, som værende en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område og i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af elektricitet eller gas.

Det følger af § 2, stk. 2, i lov om styrket beredskab, at loven kun finder anvendelse på typer af virksomheder efter stk. 1, som beskæftiger under 50 personer, eller som har en årlig omsætning og en samlet årlig balance på ikke over 10 mio. euro, såfremt virksomheden opfylder en eller flere af de betingelser der oplistet i nr. 1-13.

Det følger desuden af § 2, stk. 4, i lov om styrket beredskab at loven finder anvendelse på land- og søterritoriet, i den danske eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, jf. dog stk. 5.

Endeligt følger det af § 2, stk. 5, i lov om styrket beredskab at loven ikke finder anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, der ikke har tilslutning til danske forsyningsnet.

2.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der grundet det generelle trusselbillede mod Danmark, er et behov for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at udenlandske transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på dansk territorium omfattes af lov om styrket beredskab for energisektoren. Mere præcist er der et behov for at kunne omfatte transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel af lov om styrket beredskab for energisektoren, uagtet at transmissionssystemet ikke er tilsluttet det danske forsyningsnet. Disse transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet er nemlig i udgangspunktet ikke omfatte af lov om styrket beredskab i energisektorens jf. § 2, stk. 5, da sådanne transmissionsystemer og opstrømsrørledningsnet ikke har nogen direkte indflydelse på den danske energiforsyning. Dette med det formål at sikre, at f.eks. transmissionskablerne til udlandet fra en havvindmøllepark i dansk farvand ikke har et lavere sikkerhedsniveau, og dermed ikke bliver mere sårbare end øvrige dele af havvindmølleparken.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at behovet for en sådan konkret udvidelse af anvendelsesområdet for lov om styrket beredskab i energisektoren, når transmissionssystemerne eller opstrømsrørledningsnettet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone eller på den danske kontinentalsokkel, er etableret medhenblik på at tilslutte el-, gas, olie- eller brintproduktion på dansk territorium til udlandet, således at transmissionssystemet eller opstrømsrørledningsnettet, som f.eks. tilslutter strømmen fra havvindmølleparkerne til udlandet, skal overholde samme sikkerhedsniveau som havvindmølleparken.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er i overensstemmelse med formålet i § 1 til lov om styrket beredskab i energisektoren, at loven også finder anvendelse på energiinfrastruktur i Danmark, selvom infrastrukturen kun anvendes til at understøtte energiforsyningen i et andet land. Denne vurdering hviler på, at det er en undtagelse til hovedreglen, at transmissionssystemer der ikke er tilsluttet til det danske forsyningsnet, ikke er underlagt lov om styrket beredskab i energisektoren. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at der er mulighed for at indføre en bestemmelse, der gør det muligt for klima-, energi- og forsyningsministeren, at omfatte specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, om end der ikke er nogen direkte forbindelse til det danske transmissionssystem. Denne vurdering er yderligere understøttet af, at det af præambel nr. 131 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) fremgår, at »Hvis enheden leverer tjenester eller er etableret i mere end én medlemsstat, bør den henhøre under hver af disse medlemsstaters særskilte og parallelle jurisdiktion.« Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en sådan udvidelse af anvendelsesområdet for lov om styrket beredskab for energisektoren vil være i overensstemmelse med NIS 2-direktivet, når udvidelsen begrænses til at kun omfatte transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, når disse er forbundet til el-, gas-, olie eller brintproduktion i dansk territorium, uagtet af energien forbruges i udlandet.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at § 2, stk. 5, ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte at lov om styrket beredskab også skal finde anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, som tilsluttes udlandet, og dermed ikke det danske forsyningsnet. Den foreslåede ordning vil indebære at klima-, energi- og forsyningsministeren, ved at træffe en afgørelse, vil kunne udvide anvendelsesområde for lov om styrket beredskab i energisektoren for konkrete transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet. Den foreslåede bestemmelse vil således være en undtagelse til undtagelsen i lov om styrket beredskab for energisektorens beredskabs § 2, stk. 5.

Lov om styrket beredskab for energisektoren vil således som udgangspunkt stadig ikke finde anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, som ikke tilsluttes det danske forsyningsnet.

Den foreslåede bestemmelse betyder således, at klima-, energi- og forsyningsministeren f.eks. i forbindelse med et konkret udbud af arealer til havvind til udlandet kan beslutte, at lov om styrket beredskab i energisektoren skal finde anvendelse transmissionskabler til udlandet. Klima-, energi- og forsyningsministerens beslutning herom vil skulle fremgå af udbudsmaterialet for det konkrete udbud. Det forudsættes, at en eventuel beslutning om at lov om styrket beredskab skal finde anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, som ikke tilsluttes det danske forsyningsnet vil blive drøftet med de relevante aftale- eller forligspartier, samt aftagerlandet, forinden den bliver implementeret i de konkrete udbudsmaterialer. Det forventes, at beslutningen om at lov om styrket beredskab for energisektoren skal finde anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, som ikke tilsluttes det danske forsyningsnet, vil bero på, at der er udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitiske interesser der taler herfor. Det kunne f.eks. være i en situation, hvor der etableres en havvindmøllepark på dansk søterritorie eller i dansk EØZ, hvor både parken og de interne net er omfattet af lov om styrket beredskab, men ilandføringskablet, som er ejet af en udenlandsk TSO ikke er omfattet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i den forbindelse kunne høre relevante myndigheder om deres udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitiske vurderinger af situationen.

Det med den foreslåede bestemmelse en forudsætning for at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne benytte den foreslåede bestemmelse, at det udenlandske transmissionssystem eller opstrømsrørledningsnet der er på det danske søterritorium, i den danske eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, er tilsluttet et anlæg der producerer elektricitet, gas, olie eller brint, og at dette produktionsanlæg ligeledes er placeret i det danske territorium, værende det på land eller på havet. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på rene transittkabler og ledninger.

2.8. Forlængelse af perioden for driftstilladelsen for elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk havareal, der udgør en del af et hybridprojekt.

2.8.1. Gældende ret

Ifølge VE-lovens § 29, stk. 1, må anlæg omfattet af lovens § 25, stk. 1, først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil (elproduktionstilladelse) er afgivet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf.

dog stk. 5 og § 22 a. For anlæg, der opnår tilladelse uden for udbud, gives tilladelsen for 25 år og kan forlænges efter ansøgning, jf. § 29, stk. 1. For havvindmølleparker udbudt efter § 23 gives tilladelsen for 30 år og kan forlænges efter ansøgning, jf. § 29, stk. 2. I særlige tilfælde kan elproduktions-tilladelsen gives for et kortere tidsrum.

Ifølge den gældende § 29, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministe-ren i særlige tilfælde give dispensation til, at et anlæg omfattet af § 25, stk. 1, midlertidigt drives uden den tilladelse, der kræves efter stk. 1.

2.8.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I overensstemmelse med gældende ret er det praksis for idriftsættelse af el-produktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havarealet, f.eks. havvindmølleparker, som tilsluttes det nationale kollektive net, at klima-, energi- og forsyningsministeren (i praksis Energistyrelsen) udsteder en elproduktionstilladelse efter VE-lovens § 29, før den første kWh leveres til elnettet, og dermed også inden den samlede havvindmøllepark er færdig-testet. Herved aktiveres løbetiden for elproduktionstilladelsen, før den fulde kapacitet af anlægget er færdigetablet.

I fremtiden forventes det, at der vil blive gennemført udbud for elprodukti-onsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der vil blive etableret som led i et hybridprojekt. »Hybridprojekter« skal forstås så-dan, at et projekt bestående af elproduktion og eltransmission er tilsluttet det kollektive elnet i to eller flere budzoner f.eks. i to eller flere lande. Kablerne kan både transportere den elektricitet, som elproduktionsanlægget produce-rer, f.eks. til andre lande, ligesom de kan anvendes til handel mellem de forbundne budzoner. Det betyder, at elektricitet kan sendes i begge retnin-ger, også når elproduktionsanlægget ikke producerer elektricitet. Energiø Bornholm er således et eksempel på et hybridprojekt.

Elproduktionsanlæg, der udgør en del af et hybridprojekt, adskiller sig på flere punkter fra elproduktionsanlæg, der kun har en direkte nettilslutning til det kollektive net i en budzone. Eksempelvis vil havvindmølleparker, der udelukkende har en nettilslutning til et kollektivt elnet, og dermed kun vil kunne sende elektriciteten, som elproduktionsanlægget producerer, i en ret-ning, forventes at have en betydeligt mindre kapacitet sammenlignet med den forventede kapacitet for elproduktionsanlæg, der udgør en del af et hy-bridprojekt. Etableringsperioden fra den første til den sidste mølle må derfor forventes at være længere ved hybridprojekter.

En væsentlig forskel mellem testfasen for henholdsvis elproduktionsanlæg, med en nettilslutning til et kollektivt net, og elproduktionsanlæg, der udgør en del af et hybridprojekt, er, at testfasen i et hybridprojekt er mere kompliceret og kræver, at der er tilstrækkelig havvindskapacitet til stede samt involverer test af to eller flere parter anlæg, som er indbyrdes afhængige. Derudover skal elforbindelserne væk fra et hybridprojekts tilslutningspunkter etableres og idriftsættes, før der er tilstrækkelig kapacitet til at overføre elektriciteten fra elproduktionsanlægget, som udgør en del af hybridprojektet. Forsinkes et anlæg og test heraf, risikerer det at forsinke et andet anlæg. Yderligere vil der være perioder, hvor den producerede elektricitet ikke kan stilles til rådighed for markedet. Ved nettilslutning af elproduktionsanlæg med en nettilslutning i et kollektivt elnet, kan elinfrastrukturen etableres og færdigtestes før elproduktionsanlægget nettilsluttes og testes. Dermed er det i koncessionshavers kontrol at tilpasse sit eget anlæg under disse test, og der er således ikke en gensidig afhængighed af f.eks. Energinet som national transmissionsvirksomhed og koncessionshaver på samme måde, som der vil være ved etablering af hybridprojekter, hvor der vil være flere parter involveret.

Til eksempel viser analyser af idriftsættelse af Energiø Bornholm, at der kan forventes en testperiode med en varighed på ca. 3 år, og der skal derfor udstedes en elproduktionstilladelse ca. tre år før havvindprojektets fulde kapacitet er etableret. Den gensidige afhængighed mellem elinfrastrukturen og havvindmølleparken gør, at kapaciteten på overføringsforbindelserne væk fra Energiø Bornholm ikke kan stilles til rådighed for markedet under hele testperioden.

På den baggrund er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør indføres en generel hjemmel i VE-loven, således at der kan gives en elproduktionstilladelse for 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen til elproduktionsanlæg udbudt efter VE-lovens § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der udgør en del af et hybridprojekt. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at de nærmere betingelser for at der kan gives en længere elproduktionstilladelse vil skulle fremgå af udbudsmaterialet for det konkrete udbud. Det forudsættes, at en eventuel beslutning om at elproduktionstilladelsen skal kunne tillægges hele eller dele af varigheden for testfasen, vil blive drøftet med de relevante aftale- eller forligspartier, forinden det bliver implementeret i de konkrete udbudsmaterialer.

Formålet med den foreslåede ordning er således at give koncessionshaveren for elproduktionsanlæg, der etableres som led i et hybridprojekt, mulighed for at afsætte elektricitet til elmarkedet under testforløb uden at aktivere elproduktionstilladelsens løbetid.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at for så vidt angår elproduktionsanlæg udbudt efter VE-lovens § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der udgør en del af et hybridprojekt, kan elproduktionstilladelsen gives for 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen.

Det vil skulle fremgå af udbudsmaterialet for det konkrete udbud, hvorvidt der udover løbetiden på 30 år, som er almindelig for udbudsprojekter, tillige vil være mulighed for, at tilladelsens varighed tillægges hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen. Såfremt det skal være muligt at udstede en elproduktionstilladelse på 30 år tillagt varigheden af hele testfasen af elinfrastrukturen, skal dette således fremgå af udbudsmaterialet. Tilsvarende vil det skulle fremgå af udbudsmaterialet, hvis der alene er mulighed for at få et tillæg for dele af testfasen, f.eks. hvis der kun vil skulle gives tillæg for de dele af testfasen, hvor det ikke måtte være muligt at stille kapaciteten til rådighed for elmarkedet.

Anlægget vil til enhver tid fortsat skulle leve op til gældende tekniske, samt sikkerhedsmæssige krav og vilkår.

Det vil stadig være muligt efter de til enhver tid gældende regler at søge om forlængelse af elproduktionstilladelsen, ligesom tilladelse fortsat i særlige tilfælde kan gives for et kortere tidsrum.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede ordning henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.9. Ophævelse af Energinets hæftelse for statens ansvar for skyggevirkninger

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af VE-lovens § 31, stk. 4, at Energinet skal afholde den pålagte erstatningssum, hvis staten bliver pålagt erstatningspligt, fordi den besluttede lokalisering af en havvindmøllepark etableret efter udbud medfører driftstab for ejere af tilstødende allerede etablerede havvindmølleparker.

Erstatningsbeløb, som Energinet betaler efter § 31, stk. 4, indgår i Energinets prisfastsættelse efter elforsyningslovens § 71, jf. VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2.

VE-lovens § 31, stk. 4, og stk. 5, nr. 2, blev ved lov nr. 549 af 6. juni 2007 indsat i elforsyningsloven som § 27 h, stk. 4, og stk. 5, nr. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 4756, at elforsyningslovens § 27 h, stk. 3 (i dag VE-lovens § 31, stk. 4), omhandlede erstatning, hvis placeringen af en udbudt havvindmøllepark medførte påvirkning af nærliggende havvindmøller (skyggevirkning). Bestemmelsen indebærer, at hvis staten ved dom blev kendt pligtig til at betale driftstabserstatning, fordi den besluttede lokalisering af havvindmølleparken medførte driftstab for ejere af tilstødende, allerede etablerede havvindmøller, skulle Energinet ifølge bestemmelsen afholde den erstatningssum, som staten blev idømt. Baggrunden for bestemmelsen var, at det var påkrævet at lokalisere det udbudte areal til havvindmølleparken Rødsand 2 i tilknytning til det areal, som tidligere var udlagt til Nysted Havvindmøllepark, og at der ville blive udlagt to friholdelsesarealer uden om selve placeringen af begge parker. Et friholdelsesareal skal modvirke, at skyggevirkninger fra en møllepark nedsætter elproduktionen fra en nabo-park. Spørgsmålet herom skulle henhøre under domstolene. En dom om erstatningspligt for driftstab som følge af den statslige tilladelse til etablering af Rødsand 2 ville påhvile staten.

I elforsyningslovens § 27 h, stk. 4 (i dag VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2), blev det pålagt Energinet at udrede en eventuel pålagt erstatningssum på statens vegne. Af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 4756, fremgår, at baggrunden var, at udbygningen med havvindmølleparker generelt ville medvirke til et sikkert og miljøvenligt elforsyningssystem, og at det af hensyn til anvendelsen af vindkraftressourcerne var nødvendigt at udnytte det egnede areal på Rødsand effektivt. Under hensyn til disse fordele for elforbrugerne fandtes det velbegrundet at lade Energinet afholde den pålagte erstatningssum.

Elforsyningslovens § 27 h, stk. 4, og stk. 5, nr. 2, blev ved lov nr. 1392 af 27. december 2008 videreført uændret i VE-lovens § 31, stk. 4, og stk. 5, nr. 2.

Ved lov nr. 641 af 12. juni 2013 om ændring af VE-loven, elforsyningsloven og ligningsloven blev § 31, stk. 4, ændret sprogligt, således at det blev klart, at bestemmelsen fortsat gælder for alle udbudte havvindmølleparker.

VE-lovens § 31, stk. 4, og tidligere elforsyningslovens § 27 h, stk. 4, har ikke været anvendt i praksis.

2.9.2. Klima-, Energi- og forsyningsministeriets overvejelser

En erstatningssum som følge af lokalisering af en ny havvindmøllepark efter udbud har tilknytning til etableringen af det pågældende elproduktionsanlæg. Energinet har til formål at eje, drive og udbygge overordnet energiinfrastruktur og varetage opgaver i sammenhæng hertil, jf. § 2, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023 om Energinet med senere ændringer. Denne energiinfrastruktur omfatter ikke elproduktionsanlæg som f.eks. havvindmølleparker. Det følger endvidere af elmarkedsforordningens artikel 18, at de afgifter, som Energinet opkræver for adgang til net, herunder afgifter for tilslutning til net, afgifter for brugen af net og i givet fald afgifter i tilknytning til styrkelse af net, skal afspejle omkostningerne, være gennemsigtige, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturel sammenlignelig netoperatørs omkostninger og anvendes uden forskelsbehandling. Disse afgifter omfatter ikke ikkerelaterede omkostninger, der støtter ikkerelaterede politiske målsætninger. Energinets betaling af en eventuel erstatningssum efter VE-lovens § 31, stk. 4, i forbindelse med lokalisering af en udbudspark ville således være driftsfremmed for Energinets virksomhed. Efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse er det derfor ikke hensigtsmæssigt, at en erstatningssum efter VE-lovens § 31, stk. 4, indgår i Energinets prisfastsættelse efter elforsyningslovens § 71, jf. VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at spørgsmålet om statens erstatningspligt for lokaliseringen af en ny havvindmøllepark efter udbud skal følge af de almindelige erstatningsregler. VE-lovens § 31, stk. 4, regulerer ikke de nærmere betingelser for, hvornår staten er erstatningspligtig for driftstab som følge af lokaliseringen af en havvindmøllepark efter udbud. Disse betingelser følger af dansk rets almindelige erstatningsregler. Det er imidlertid Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at rækkevidden af den nugældende § 31, stk. 4, kan give anledning til tvivl om, hvilke betingelser, der gælder for staten erstatningspligt for skyggevirkninger i forbindelse med lokaliseringen af en ny udbudspark. En eventuel tvivl om betingelserne for statens ansvar vil efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse kunne afklares ved at ophæve § 31, stk. 4.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ophævelse af VE-lovens § 31, stk. 4, og konsekvensændringen af § 31, stk. 5, nr. 2, vil medføre, at Energinet ikke længere skal afholde

erstatningssummen, hvis staten ved dom bliver pålagt erstatningspligt i den i § 31, stk. 4, omhandlede situation. Erstatningssummen vil fremover skulle afholdes af staten.

Efter den foreslåede ordning vil betingelserne for statens erstatningspligt for lokaliseringen af en havvindmøllepark etableret efter udbud fortsat følge af dansk rets almindelige erstatningsregler. Det samme gælder opgørelsen af et eventuelt tab. Efter den foreslåede ordning vil spørgsmålet om erstatning fortsat henhøre under domstolene.

For nærmere om de foreslåede ændringer henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at medføre direkte økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser af betydning for det offentlige, idet lovforslaget primært vil fjerne barrierer for at etablere elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet med tilslutning til udlandet, samt tilvejebringe bemyndigelsesbestemmelser. Forslaget kan potentielt medføre positive økonomiske konsekvenser for staten, såfremt der i fremtiden indgås aftaler om at etablere anlæg med tilslutning i udlandet, da det kan indebære koncessionsbetaling og dermed indtægter for staten.

Ved anvendelse af lovforslagets nye bestemmelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheder kan undtages fra elforsyningslovens bestemmelser, vil der dog skulle sagsbehandles og træffes afgørelse på baggrund af en anmodning fra den udenlandske transmissionsvirksomhed, hvilket vil medføre sagsbehandlingsomkostninger for staten.

Tilsvarende vil etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet med tilslutning til udlandet, kræve sagsbehandling af offentlige myndigheder i Danmark. For så vidt angår Energistyrelsens sagsbehandling af bl.a. ansøgninger om tilladelser efter VE-lovens kapitel 3, vil denne være omfattet af gebyr, jf. VE-lovens § 58 og regler fastsat i bekendtgørelse nr. 1735 af 30. december 2024 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for det danske erhvervsliv. Vedtagelse af lovforslaget er

dog en forudsætning for, at erhvervslivet kan få andel i de økonomiske fordele, som udbygning af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet, med tilslutning til udlandet potentielt kan medføre.

Den del af lovforslaget, der angår forlængelse af driftstilladelsen for elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk havareal, der udgør en del af et hybridprojekt, vil medføre administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, for så vidt angår eventuelle fremtidige elproduktionsanlæg, hvor der vil skulle udarbejdes en ansøgning i medfør af den foreslåede § 29, stk. 3, i VE-loven. Såfremt der kan gives en forlængelse af driftstilladelsen for projekter som omfattet af den foreslåede § 29, stk. 3, vil dette dog være forbundet med positive økonomiske konsekvenser for den pågældende virksomhed.

Lovforslaget kan potentielt medføre direkte økonomiske konsekvenser for udenlandske transmissionsvirksomheder, idet disse vil have mulighed for at ansøge om en dispensation fra elforsyningslovens bestemmelser og myndighedsbehandlingen, der er forbundet hermed vil være gebyrpålagt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne, da lovgivningen har til hensigt at fjerne barrierer for at etablere elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på havet og i øvrigt retter sig mod udenlandske transmissionsvirksomheder og deres aktiviteter i Danmark.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget kan bidrage til at fremme udbygningen af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på havet, da det tilvejebringer de retlige rammer, der er nødvendige for at muliggøre tilslutning af dansk havvind til udlandet. En eventuel etablering af havvindmølleparker, som tilsluttes til udlandet kan reducere drivhusgasudledningerne i udlandet, såfremt elproduktionen fra havvindmølleparken fortrænger elproduktion fra fossile kilder.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget tilvejebringer de retlige rammer, der er nødvendige for at muliggøre tilslutning af dansk havvind til udlandet.

Lovforslaget vil muliggøre en videreførelse af den eksisterende danske model for havvindsudbud, så der gennem danske udbud kan etableres VE-projekter på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, med henblik på tilslutning til udlandet.

Såfremt det i fremtiden besluttes, at der skal etableres et eller flere konkrete elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på danske havarealer, som tilsluttes udlandet, vil etablering og drift heraf være forbundet med miljø- og naturmæssige konsekvenser. Disse miljø- og naturmæssige påvirkninger forbundet med etablering og drift af nye anlæg vil skulle behandles efter de gældende regler.

Myndighedernes behandling og meddelelse af tilladelser til kommende VE-projekter med tilslutning til udlandet vil skulle følge de almindelige regler, der gælder, når der i Danmark etableres elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på havet. De miljø- og naturmæssige konsekvenser vil således som normalt blive belyst efter miljøvurderingsreglerne (VVM), ligesom etablering og drift m.v. af kommende anlæg vil skulle leve op til kravene i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, som på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område delvist er gennemført ved bekendtgørelse nr. 588 af 26. maj 2025 (VE-offshorehabitatbekendtgørelsen). Herudover vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle følge reglerne i lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 1. februar 2024, som omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner. I henhold til lov om havstrategi § 18 er statslige, regionale og kommunale myndigheder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af fastsatte miljømål og indsatsprogrammer. Fremtidige tilladelser, som klima-, energi- og forsyningsministeren måtte udstede til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone med tilslutning til udlandet vil endvidere skulle meddeles i overensstemmelse med den bindende vandplanlægning for afgrænsede målsatte vandforekomster som fastlagt i bekendtgørelse nr. 819 af 15. juni 2023 om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og bekendtgørelse nr. 797 af 13. juni 2023 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. Reguleringen er en gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), og det følger af § 8 i bekendtgørelsen, at myndighederne ikke må træffe afgørelse, hvis afgørelsen kan medføre forringelse af målsatte overfladevandområder eller grundvandsforekomster.

8. Forholdet til EU-retten

Det er forudsat, at internationale forpligtelser samt EU-retten (i det omfang EU-retten finder anvendelse på de konkrete projekter) overholdes.

Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at rammerne for afgørelserne, der udarbejdes som følge af denne lov overfor udenlandske transmissionsvirksomheder, tilrettelægges og udmøntes på en sådan måde, at Danmark overholder sine forpligtelser i henhold til elmarkedsdirektivet og elmarkedsforordningen.

Det vil således være muligt, at undtage udenlandske transmissionsvirksomheder fra regler i elforsyningsloven, som er en gennemførsel af EU-retlige forpligtelser, forudsat at de udenlandske transmissionsvirksomheder efterlever disse EU-retlige forpligtelser i deres hjemland.

For så vidt angår den foreslåede bemyndigelse om fastsættelse af generelle regler for udenlandske transmissionsvirksomheder vil der kun kunne fastsættes regler, som vil supplere eksisterende retsregler, som allerede er implementeret i dansk ret. Såfremt bemyndigelsen udmøntes til at gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 6 om tredjepartsadgang, vil lovforslaget implementere disse forpligtelser for så vidt angår nettilslutninger til udlandet, hvor elproduktionen udelukkende sendes til udlandet og dermed udenom det danske kollektive net. De regler, som bemyndigelsen udmønter, forventes således kun at supplere den allerede implementerede artikel 6.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra hhv. 3. november til den 1. december 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADB (Association Dansk Biobrændsel), Accura Advokatpartnerselskab, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Affald Plus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Asfaltindustrien, BattMan Energy ApS, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger, Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for møller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Branchehuset, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Business

Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Byggeskade-fonden, CCS Zealand, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, Centrica Energy Trading A/S, CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Dansk halm, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danske Rederier, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvarssystem, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Bygge-fag, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, DELTA Dansk Elektronik, DI, DKCPC, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E.ON Danmark A/S, Ejendom Danmark, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importø-

rer af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-system, Get2Grid, GRAKOM, Greenpeace, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, SMV danmark, Hulgård advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia, Klimabevægelsen, Klimarådet, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kredsløb A/S, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellempfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mobility Denmark, Maabjerg Energy Center - MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Neptune Energy Denmark ApS, Net-Varme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordic RCC, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Reel Energioplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Restaurationsbranchen.dk, rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Energy, Siemens Gamesa, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, SRF Skattefaglig Forening, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Termonet, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpeindustrien,

Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vestas, Vindenergi Danmark, VisitDenmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Forsyning, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, 92-Gruppen, 50Hertz, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Valensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Aarhus Kommune

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget kan medføre positive økonomiske konsekvenser til staten i form af koncessionsbetaling i forbindelse med eventuel etablering af elproduktionsanlæg med tilslutning i udlandet.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes at have indirekte konsekvenser for staten gennem øget sagsbehandling for at kunne undtages for dele af elforsyningsloven eller ansøgning af tilladelse i lov om fremme af vedvarende energi kapitel 3.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget er en forudsætning for, at erhvervslivet kan få andel i de økonomiske fordele, som udbygning af elproduktionsanlæg kan medføre. Fremtidige koncessionshavere, der får retten til at gennemføre et projekt, som omfattet af den foreslåede § 29, stk. 3, vil kunne opnå en længere elproduktionsstilladelse, hvilket vil være forbundet med en positiv økonomisk konsekvens for den konkrete virksomhed.	Lovforslaget kan medføre negative økonomiske konsekvenser for udenlandske transmissionsvirksomheder gennem gebyrpålagt ansøgning om en dispensation fra elforsyningsloven. Den del af lovforslaget, der angår forlængelse af driftstilladelsen for elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk havareal, der udgør en del af et hybridprojekt, vil medføre administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, for så vidt angår eventuelle fremtidige elproduktionsanlæg, hvor der vil skulle udarbejdes en ansøgning i medfør af den foreslåede § 29, stk. 3, i VE-loven.

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Det vurderes, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser i form af udarbejdelse af ansøgning i medfør af § 29, stk. 3 i lov om fremme af vedvarende energi.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes at kunne have positive konsekvenser for klimaet, eftersom havvindmølleparker kan reducere drivhusgasudledningerne i udlandet, såfremt elproduktionen fra havvindmølleparken fortrænger elproduktion fra fossile kilder.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Såfremt det i fremtiden besluttes, at der skal etableres et eller flere konkrete elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på danske havarealer, som tilsluttes udlandet, vil etablering og drift heraf være forbundet med miljø- og naturmæssige konsekvenser. Disse miljø- og naturmæssige påvirkninger forbundet med etablering og drift af nye anlæg vil skulle behandles efter de gældende regler.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-	Ikke relevant.	

UDKAST

erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
---------------------------------------	--

Høringsudgave

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 1, 2. pkt., at forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kun kan finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Det følger derudover af § 22, stk. 2, at tilladelse til forundersøgelser gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 22, stk. 7, fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelseernes forløb og resultater, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lign.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 22, stk. 8, træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2 og 7.

Det foreslås, at § 22, *stk. 2*, nyaffattes, således at det fremgår af bestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statsligt udbud af arealer til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet.

Formålet med ændringen vil være at skabe et klarere hjemmelsgrundlag for, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statsligt udbud af arealer til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet. Det vil indebære, at hjemlen både vil skulle anvendes i forbindelse med forberedelse af udbuddet til f.eks. Energinet eller andre, som på foranledning af klima-, energi- og forsyningsministeren, vil skulle forundersøge arealerne forud for et udbud, og i forbindelse med koncessionshavers forundersøgelser efter udbuddet. Ændringen af ordlyden vil derfor skulle ses i sammenhæng med de foreslåede nyaffattelse af VE-lovens § 23, stk. 3, jf. § 1, nr. 3 samt bemærkningerne hertil.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne meddele tilladelse til at gennemføre forundersøgelser til Energinet eller andre aktører efter bestemmelsen, hvilket også vil være tydeliggjort med den foreslåede nyaffattelse

af VE-lovens § 23, stk. 3. Bestemmelsen vil desuden fortsat finde anvendelse for tilladelse til forundersøgelser, der meddeles til den, som vinder udbuddet, jf. den gældende § 23, stk. 1, 1. pkt.

Gældende ret videreføres i øvrigt for så vidt angår meddelelse af tilladelse til forundersøgelser til Energinet og koncessionsvinderen.

Til nr. 2

Ifølge den gældende § 22, stk. 8, i VE-loven, kan klima-, energi- og forsyningsministeren træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2 og 7. Det fremgår af § 22, stk. 2, at tilladelse til forundersøgelser gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 22, stk. 7, fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelsestiltagets forløb og resultater, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lign.

Det foreslås, at § 22, *stk. 8*, ophæves.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændret ordlyd i § 22, stk. 2, hvorefter § 22, stk. 8 ikke længere vurderes at være nødvendig. Der vil i øvrigt ikke være ændringer i klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at meddele tilladelse eller fastsætte vilkår i forundersøgelsestilladelsen.

Til nr. 3

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at Energinet i nærmere angivet omfang gennemfører forundersøgelser vedrørende arealer, som efter § 22, stk. 3, er reserveret til statslige udbud af havvindmølleparker. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige. Det fremgår af § 23, stk. 3, 3. pkt., at hvis der gives etableringstilladelse efter § 25 til havvindmøller i det område, forundersøgelserne vedrører, afholder modtageren af etableringstilladelsen Energinets omkostninger ved forundersøgelserne, jf. dog stk. 4.

Energinet har i medfør af VE-lovens § 23, stk. 3, gennemført forundersøgelser af samtlige de arealer, som staten siden 2009 har udbudt til havvind.

Det forventes, at der med ikrafttræden den 1. januar 2026 af lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi vedrørende statens afholdelse af Energinets forundersøgelsesomkostninger, vil blive indsat en ny § 23, stk. 4 i VE-loven, således at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte

at afholde Energinets forundersøgellesomkostninger. Det fremgår af forarbejderne til den forventede bestemmelse, at ministerens bemyndigelse til at afholde forundersøgellesomkostningerne er en undtagelse til ordningen efter § 23, stk. 3. Det er således som udgangspunkt stadig modtageren af etableringstilladelsen, som skal afholde Energinets forundersøgellesomkostninger. Lovforslag herom er fremsat for Folketinget den 8. oktober 2025, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 7.

Af § 23, stk. 5, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forholdt omfattet af § 23, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at § 23, stk. 3-5, ophæves, og at der indsættes nye stk. 3-7 i § 23.

Efter den foreslåede § 23, stk. 3, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne meddele tilladelse efter den foreslåede § 22, stk. 2, til forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne vil skulle gøres offentligt tilgængelige.

Den foreslåede § 23, stk. 3, vil være ny i forhold til gældende ret og vil indebære, at ministeren kan give tilladelse efter den foreslåede § 22, stk. 2, til, at andre aktører end udbudsvinderen og Energinet kan gennemføre forundersøgelser vedrørende arealer, udbydes til havvindmølleparker. For så vidt angår den foreslåede § 22, stk. 2, henvises til de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.1 og bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 1 og 2.

Tilladelse efter den foreslåede stk. 3 vil kun kunne meddeles efter forudgående ansøgning fra den pågældende aktør og kun på baggrund af initiativ fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Der vil således ikke være tale om, at en aktør af egen drift vil kunne ansøge om tilladelse efter den foreslåede stk. 3.

Der vil kunne meddeles forundersøgelsestilladelse efter den foreslåede stk. 3 til arealer, som er reserveret til statslige udbud til havvindmølleparker efter VE-lovens § 22, stk. 3. Det vil dog ikke være en betingelse for anvendelse af den foreslåede stk. 3, at det pågældende areal er udpeget efter VE-lovens § 22, stk. 3. Det areal, som skal undersøges i medfør af den foreslåede stk. 3, vil skulle fremgå af forundersøgelsestilladelsen, og undersøgelserne skal ske som led i forberedelsen af et udbud om havvind. Arealet vil både kunne

justeres i løbet af forundersøgelserne og efter, at der er gennemført udbud vedrørende det pågældende areal.

De forundersøgelser, som vil skulle gennemføres efter den foreslåede § 23, stk. 3, vil navnlig omfatte geofysiske og geotekniske undersøgelser og visse miljøundersøgelser med henblik på at fastslå havarealets egnethed til opstilling af en havvindmøllepark med tilhørende elkabler og installationer. Resultaterne af forundersøgelserne vil skulle gøres offentligt tilgængelige. Derved sikres det bl.a., at resultaterne stilles til rådighed for deltagerne i et udbud.

Forundersøgelserne efter den foreslåede stk. 3 vil skulle ske som led i forberedelse af et udbud om adgang til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet. Der vil skulle være tale om forundersøgelser, som finder sted inden udbud af et areal til havvind. Det vil dog ikke være en betingelse, at forundersøgelserne er afsluttet, når udbuddet er afgjort, og der er indgået en udbudskontrakt mellem staten og udbudsvinderen. Det afgørende vil være, at forundersøgelserne samlet set sker som led i forberedelse af et udbud.

De aktører, som vil kunne få forundersøgelsestilladelse efter den foreslåede stk. 3 vil f.eks. være private virksomheder. Der vil også kunne være tale om danske offentlige virksomheder. Endelig vil der kunne være tale udenlandske offentlige virksomheder, f.eks. transmissionssystemoperatører, dog under forudsætning af, at den udenlandske transmissionssystemoperatør i forhold til forundersøgelser i det danske søterritorie og i den danske eksklusive økonomiske zone vil fungere på privatretligt grundlag.

Efter den foreslåede *stk. 4* vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne bestemme, at Energinet i nærmere bestemt omfang gennemfører forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne vil skulle gøres offentligt tilgængelige. Ministeren vil i den forbindelse skulle meddele forundersøgelsestilladelse til Energinet efter den foreslåede § 22, stk. 2, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 2.1.

Der vil kunne meddeles forundersøgelsestilladelse efter den foreslåede stk. 4 til arealer, som er reserveret til statslige udbud til havvindmølleparker efter VE-lovens § 22, stk. 3. Det vil dog ikke være en betingelse for anvendelse af den foreslåede stk. 4, at det pågældende areal er udpeget efter VE-lovens § 22, stk. 3. Det areal, som skal undersøges i medfør af den foreslåede stk.

4, vil skulle fremgå af forundersøgelsestilladelsen, og undersøgelserne skal ske som led i forberedelsen af et udbud af havvindmølleparker. Arealet vil både kunne justeres i løbet af forundersøgelserne og efter, at der gennemført udbud vedrørende det pågældende areal.

Den foreslåede stk. 3 og 4 vil indebære, at aktøren eller Energinet vil gennemføre forundersøgelser, som udbudsvinderen ellers skulle have gennemført.

De forundersøgelser, som vil skulle gennemføres efter den foreslåede § 23, stk. 4, vil navnlig omfatte geofysiske og geotekniske undersøgelser og visse miljøundersøgelser med henblik på at fastslå havarealets egnethed til opstilling af en havvindmøllepark med tilhørende elkabler og installationer. Der vil også kunne gennemføres forundersøgelser vedrørende elkabler og installationer på land, når forundersøgelserne af disse elkabler og installationer sker som led i forberedelse af udbud af havvindmølleparker. Resultaterne af forundersøgelserne vil skulle gøres offentligt tilgængelige. Derved sikres det bl.a., at resultaterne stilles til rådighed for deltagerne i et udbud.

Forundersøgelserne efter den foreslåede stk. 4 vil skulle ske som led i forberedelse af et udbud om adgang til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet. Der vil skulle være tale om forundersøgelser, som finder sted inden udbud af et areal til havvind. Det vil dog ikke være en betingelse, at forundersøgelserne er afsluttet, når udbuddet er afgjort, og der er indgået en udbudskontrakt mellem staten og udbudsvinderen. Det afgørende vil være, at forundersøgelserne samlet set sker som led i forberedelse af et udbud. Efter den foreslåede *stk. 5* vil vinderen af udbuddet skulle afholde omkostninger vedrørende forundersøgelser, som gennemføres efter de foreslåede stk. 3 og 4, jf. dog den foreslåede stk. 6.

Den foreslåede stk. 5 vil indebære, at udbudsvinderen skal afholde omkostningerne ved disse forundersøgelser på samme måde, som hvis udbudsvinderen selv havde gennemført forundersøgelserne. Dog vil klima-, energi- og forsyningsministeren i betingelserne for udbuddet kunne bestemme, at udbudsvinderen i stedet for betaling af forundersøgelsesomkostningerne på tidspunktet for indgåelsen af udbudskontrakten med staten kan stille tilstrækkelig sikkerhed for forundersøgelsesomkostningerne. Sikkerheden skal i så fald stilles på tidspunktet for udbudskontraktens indgåelse og som udgangspunkt i form af en bankgaranti. Sikkerheden skal stilles på en sådan

måde, at Energinet eller den anden aktør vil kunne få dækket forundersøgelsesomkostningerne, uanset om udbudsvinderen opnår etableringstilladelse efter VE-lovens § 25.

De omkostninger, som udbudsvinderen skal betale, omfatter den private aktørs eller Energinets samlede omkostninger vedrørende forundersøgelser, som gennemføres efter de foreslåede stk. 3 eller 4, inkl. påløbne renter.

Efter den foreslåede *stk. 6* vil klima-, energi- og forsyningsministeren helt eller delvist kunne afholde omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter de foreslåede stk. 3 og 4.

Der vil være tale om en undtagelse til den foreslåede *stk. 5*, hvorefter forundersøgelsesomkostningerne afholdes af udbudsvinderen. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med et konkret udbud beslutter, at staten helt eller delvist skal afholde omkostninger vedrørende forundersøgelser, som gennemføres efter de foreslåede stk. 3 eller 4, skal ministerens beslutning fremgå af udbudsmaterialet for dette udbud. Det forudsættes, at beslutning om at staten afholder omkostninger til forundersøgelser efter de foreslåede stk. 3 og 4 vil blive drøftet med de relevante aftale- eller forligsparter, forinden de bliver implementeret i de konkrete udbudsmaterialer. Det forudsættes derfor, som hidtidig, at aftaleparterne inddrages i forbindelse med beslutning herom. Desuden vil der, såfremt det besluttes, at staten afholder forundersøgelsesomkostningerne i forbindelse med fremtidige udbud, fortsat skulle opnås bevillingshjemmel på finansloven eller ved aktstykke.

Såfremt ministeren ikke træffer beslutning efter den foreslåede *stk. 5* om, at staten afholder forundersøgelsesomkostningerne, vil det stadig være udbudsvinderen, som vil skulle afholde de respektive omkostninger, jf. de foreslåede stk. 3 og 4.

Efter den foreslåede *stk. 7* kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af de foreslåede stk. 2-4.

Eksempelvis vil der, hvis forholdene taler for det, kunne fastsættes nærmere regler om udbudsvilkår, jf. den gældende § 23, stk. 2. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, hvilke opgaver vedrørende forundersøgelser, der skal kunne udføres efter de foreslåede stk. 3 og 4.

Til nr. 4

Det følger af den gældende § 29, stk. 1, 1. pkt., i VE-loven, at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, først må tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5 og § 22 a.

Det foreslås, at i § 29, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 6«.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede tilføjelse af et nyt stykke 3 til lovens § 29, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 29, stk. 1, 2. pkt., i VE-loven, at tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges.

Det foreslås, at i § 29, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: » og 3«.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede tilføjelse af et nyt stykke 3 til lovens § 29, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Efter VE-lovens § 29, stk. 1, må anlæg omfattet af lovens § 25, stk. 1, først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil (elproduktionstilladelse) er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5 og § 22 a. For anlæg, der opnår tilladelse uden for udbud, gives tilladelsen for 25 år og kan forlænges efter ansøgning, jf. § 29, stk. 1. For havvindmølleparker udbudt efter § 23 gives tilladelsen for 30 år og kan forlænges efter ansøgning, jf. § 29, stk. 2. I særlige tilfælde kan tilladelsen gives for et kortere tidsrum.

Ifølge den gældende § 29, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren i særlige tilfælde give dispensation til, at et anlæg omfattet af § 25, stk. 1, midlertidigt drives uden den tilladelse, der kræves efter stk. 1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i VE-lovens § 29, der vil fastsætte, at for elproduktionsanlæg udbudt efter § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der udgør en del af et hybridprojekt, kan tilladelsen gives for 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen, og at tilladelsen efter ansøgning kan forlænges. Tilladelsen vil i særlige tilfælde kunne gives for et kortere tidsrum.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for elproduktionsanlæg, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, kan blive tildelt en elproduktionstilladelse for 30 år samt derudover et tillæg af hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen.

Det vil skulle fremgå af udbudsmaterialet for det konkrete udbud, hvorvidt der udover løbetiden på 30 år, som er almindelig for udbudsprojekter, tillige vil være mulighed for, at tilladelsens varighed tillægges hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen. Såfremt det skal være muligt at udstede en elproduktionstilladelse på 30 år tillagt varigheden af hele testfasen af elinfrastrukturen, skal dette således fremgå af udbudsmaterialet. Tilsvarende vil det skulle fremgå af udbudsmaterialet, hvis der alene er mulighed for at få et tillæg for dele af testfasen, f.eks. hvis der kun vil skulle gives tillæg for de dele af testfasen, hvor det ikke måtte være muligt at stille kapaciteten til rådighed for elmarkedet.

Der vil tillige i udbudsmaterialet for det konkrete projekt kunne fastsættes betingelser for, hvilke dele af testfasen, der vil kunne gives tillæg for. Eksempelvis vil det kunne fremgå af udbudsmaterialet, at hvis dele af en testfase er blevet forlænget grundet forhold, som kan henregnes til koncessionshaver, vil der ikke kunne gives et tillæg til elproduktionstilladelsens varighed for denne del.

Et elproduktionsanlæg udbudt efter § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvis det udgør en del af et hybridprojekt, og det fremgår af udbudsmaterialet for det konkrete udbud, at det skal være muligt at ansøge om og få tildelt en elproduktionstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, således at der vil kunne gives en elproduktionstilladelse på 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen. I praksis må det forventes, at der i klima-, energi- og forsyningsministerens elproduktionstilladelse vil blive taget stilling til, hvorvidt elproduktionsanlægget er omfattet af den foreslåede bestemmelse, ligesom der eventuelt kan fastsættes vilkår om forholdet i tilladelsen.

Hvis anlægget er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil koncessionshaver, efter testforløbet er afsluttet, kunne fremlægge dokumentation for varigheden af hele eller dele af testfasen af elinfrastrukturen, som i henhold til udbudsmaterialet skal kunne tillægges elproduktionstilladelsens varighed.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren godkender dokumentationen, forlænges elproduktionstilladelsens løbetid med en periode, der svarer til den del af testfasen, som ifølge udbudsmaterialet kan tillægges tilladelsens varighed.

Selvom elproduktionstilladelsen potentielt vil blive udstedt under en testfase, hvor elproduktionsanlægget fysisk kun kan levere til budzonen i et kollektivt elnet og endnu ikke fuldt ud indgår i et hybridprojekt, vil dette ikke være til hinder for, at den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse, idet det afgørende vil være, at elproduktionsanlægget etableres som led i og udgør en del af et hybridprojekt.

»Hybridprojekter« skal forstås sådan, at et projekt bestående af elproduktion og eltransmission er tilsluttet det kollektive elnet i to eller flere budzoner f.eks. i to eller flere lande. Kablerne kan både transportere den elektricitet, som elproduktionsanlægget producerer, f.eks. til andre lande, ligesom de kan anvendes til handel mellem de forbundne budzoner. Det betyder, at elektricitet kan sendes i begge retninger, også når elproduktionsanlægget ikke producerer elektricitet. Energiø Bornholm er således et eksempel på et hybridprojekt.

Elproduktionsanlægget vil til enhver tid fortsat skulle leve op til gældende tekniske samt sikkerhedsmæssige krav og vilkår.

Det vil endvidere stadig være muligt efter de til enhver tid gældende regler at søge om forlængelse af elproduktionstilladelsen, ligesom tilladelse fortsat i særlige tilfælde kan gives for et kortere tidsrum.

For nærmere om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser henvises til pkt. 2.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af VE-lovens § 3, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af loven, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Bestemmelsen indeholder således en bred bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at gennemføre EU-lovgivning for forhold, der er omfattet af VE-loven.

Det fremgår af § 29 a, nr. 1, i VE-loven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen for ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser fra fristerne.

Det fremgår af § 29 a, nr. 2, i VE-loven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder skal behandles samtidig med ansøgninger efter anden lovgivning, og undtagelser herfra.

Bemyndigelserne i § 3, stk. 4, og i § 29 a, nr. 1 og 2, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 487 af 15. maj 2025 om kontaktpunkt, VE-tilladelsesprocessen og områder til fremme af VE (herefter VE-tilladelsesprocesbekendtgørelsen).

Bestemmelserne i VE-loven og VE-tilladelsesprocesbekendtgørelsen gennemfører dele af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652) (herefter VE-III-direktivet).

Det følger af VE-tilladelsesprocesbekendtgørelsens § 43, at tidsfristerne, som gennemfører art 16 i VE III-direktivet, gælder for testprojekter efter VE-lovens § 22 a.

Det foreslås, at i § 29 a, nr. 1 og 2, ændres »§§ 25 og 29« til »§§ 22 a, 25 og 29«.

Formålet med den foreslåede ændring er, at tilføje tilladelser til test af vedvarende energi-anlæg på havet med henblik på forskning, udvikling eller demonstrationer af nye projekter, teknologier og processer i VE-lovens § 22 a til de særskilte bemyndigelser i § 29 a, nr. 1 og 2. Det vurderes for klarheds skyld mest hensigtsmæssigt, at tilladelser efter § 22 a også bliver koblet op på disse særskilte hjemler i stedet for den brede bemyndigelsen i VE-lovens § 3, stk. 4.

Det er tale om en lovteknisk ændring uden materiel betydning.

Til nr. 8

Det fremgår af § 22 i VE-loven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til at foretage forundersøgelser med henblik på efterfølgende udnyttelse af vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Endvidere kan klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af bestemmelsen udpege områder, der reserveres til statslige udbud af havvindmølleparker. Det følger af den gældende lovs § 23, stk. 1-2, at ved udbud gives tilladelsen efter § 22 til at foretage forundersøgelser til den, som vinder udbuddet, og at klima-, energi- og forsyningsministeren kan angive særlige forhold eller vilkår, der lægges vægt på ved stiltingen til de indkomne bud.

Ifølge lovens § 25 kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt til væsentlige ændringer i bestående anlæg. Det følger endvidere af bestemmelsen, at der bl.a. kan fastsættes vilkår til tilladelsen.

Det følger af lovens § 26, at undersøgelser, som er nødvendige for at gennemføre væsentlige ændringer i bestående anlæg omfattet af § 25, stk. 1, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

§§ 27 og 28 indeholder bestemmelser om miljøforhold.

Ifølge lovens § 29, kan klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. meddele tilladelse til at tage anlæg omfattet af § 25, stk. 1, i drift med henblik på udnyttelse af energi. Det følger endvidere af bestemmelsen, at for havvindmølleparker udbudt efter § 23 gives tilladelsen for 30 år, og tilladelsen kan efter ansøgning forlænges.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.3.1.

Det foreslås at indsætte en ny § 29 c, hvor det i *stk. 1* fastsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelser efter lovens §§ 22, 23, stk. 1-2, 25, 26 og 29 og regler udstedt i medfør af disse bestemmelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i medfør af de nævnte bestemmelser og regler fastsat i medfør heraf, kan meddele tilladelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone med henblik på tilslutning i udlandet. Fremtidige projekter omfattet af den foreslåede § 29 c vil i øvrigt være omfattet af VE-loven, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 3, jf. § 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således kunne anvende arealer, der allerede i dag er reserveret til statslige udbud af havvindmølleparker efter VE-lovens § 22, stk. 3, til brug for kommende udbud af havvindmølleparker med tilslutning til udlandet. Ligeledes vil VE-lovens §§ 27 og 28 og regler fastsat i medfør heraf finde anvendelse for projekterne, ligesom klima-, energi- og forsyningsministeren vil føre tilsyn med anlæggene, jf. VE-lovens § 29 b.

Tilsvarende vil VE-lovens fællesbestemmelser finde anvendelse, i det omfang de efter deres anvendelsesområde i øvrigt måtte gælde for anlæggene. Eksempelvis vil VE-lovens § 37 b kunne anvendes, hvis det besluttes at udbyde en havvindmøllepark med tilslutning til udlandet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dermed kunne udbetale støtte til samt opkræve betaling for elektricitet, der produceres på havvindmølleparken, på baggrund af de konkrete støtte- og betalingsmodeller, der er fastsat i udbudsmaterialet. Det forudsættes i den forbindelse, at der indgås en mellemstatslig aftale mellem Danmark og den udenlandske part om de nærmere detaljer for støtte og betaling. Indgåelse af en mellemstatslig aftale vil ske med Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1. Tilsvarende vil f.eks. VE-lovens § 58 finde anvendelse, således at de regler, der er fastsat om betaling af gebyr for omkostninger ved bl.a. behandling af ansøgninger om tilladelser nævnt i lov om fremme af vedvarende energi § 22, stk. 1, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, og § 29, stk. 1, ligeledes vil gælde for Energistyrelsens sagsbehandling forbundet med eksempelvis en havvindmøllepark, der etableres på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, men som tilsluttes til udlandet. På samme måde vil f.eks. VE-lovens regler om klager i kapitel 9 samt påbuds- og sanktionsbestemmelser i kapitel 10 vil gælde som normalt for kommende elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med tilslutning til udlandet, i det omfang de relevante bestemmelser efter deres anvendelsesområde måtte omfatte projekterne.

Derimod vil eksempelvis VE-lovens § 31 ikke finde anvendelse. Det følger af VE-lovens § 31, stk. 1, at hvis elproducenten ikke etablerer en havvindmøllepark, uanset at elproducenten har forpligtet sig hertil i overensstemmelse med vilkår i et udbud efter § 23 i et område, som er udpeget til store havvindmølleparker, jf. § 22, stk. 3, nr. 1, ifalder elproducenten objektivt erstatningsansvar for Energinets deraf følgende tab. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at hvis Energinet.dk ikke opfylder frister og betingelser for nettilslutning af havvindmølleparken ifølge vilkår i udbuddet, ifalder Energinet objektivt erstatningsansvar for elproducentens deraf følgende tab. For elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, som tilsluttes til udlandet, kan der ikke forventes at bestå et sådant forhold mellem elproducenten og Energinet, eller opstå et sådant tab, som § 31, stk. 1 og 2, tager sigte på. Såfremt der i et kommende projekt ønskes etableret en tilsvarende eller sammenlignelig regel om erstatningsansvar, vil dette skulle håndteres i regi af aftaler med den udenlandske stat og den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed.

Som et yderligere eksempel vil lovens § 35 om nedregulering ikke finde anvendelse, dels fordi der ikke vil være tale om en havvindmøllepark omfattet af lovens § 37, hvilket er en betingelse for anvendelse af § 35, og dels fordi der ikke vil bestå et sådant forhold mellem Energinet og elproducenten, eller opstå et sådant tab, som omhandlet i § 35. Det er ikke fundet nødvendigt eksplicit at undtage projekter omfattet af den foreslåede § 29 c, stk. 1, for sådanne bestemmelser, der i forvejen efter deres anvendelsesområde ikke vil omfatte de kommende projekter.

Oplistningen af eksempler på fællesbestemmelser i VE-loven, som henholdsvis vil gælde og ikke vil gælde for kommende elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på dansk havareal med tilslutning til udlandet, er ikke udtømmende.

Tilladelser til et elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, med tilslutning til udlandet, vil skulle behandles og udstedes af de danske myndigheder for så vidt angår selve elproduktionsanlægget inkl. kabler, placeret på dansk havareal. Derimod vil den del af kablerne og anlæg, der er placeret uden for dansk område, skulle behandles efter den udenlandske stats ret samt af denne stats myndigheder. For Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets nærmere overvejelser i den forbindelse, herunder om nødvendigheden af mellemstatslige aftaler, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet, som omfattet af den foreslåede *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fremtidige elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede § 29 c, *stk. 1*, vil fremtidige anlæg omfattet af § 29 c i øvrigt være omfattet af VE-loven, jf. lovens § 2, *stk. 1*, nr. 3, jf. § 1, og anlæggene vil således skulle følge reglerne i VE-lovens kapitel 3 samt VE-lovens fællesbestemmelser, i det omfang reglerne efter deres anvendelsesområde måtte gælde for anlæggene.

Fremtidige elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, som opføres på dansk havareal, og som tilsluttes til udlandet, vil imidlertid have en særlig tilknytning til den udenlandske stat, der aftager elproduktionen, og projekterne vil dermed på visse punkter adskille sig fra traditionelle elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, der opføres på dansk havareal og tilsluttes det kollektive net. Der kan derfor opstå behov for at fastsætte regler om forhold for sådanne anlæg. Det kan for eksempel ikke udelukkes, at det vil blive nødvendigt at fastsætte regler for fremtidige elproduktionsanlæg, som omfattet af § 29 c, *stk. 1*, med henblik på at sikre, at relevante regler, der gælder i aftagerlandet og for den relevante transmissionsvirksomhed i aftagerlandet, tillige skal gælde for en havvindmøllepark omfattet af § 29 c, *stk. 1*.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede § 29 c, *stk. 1*, vil reglerne i VE-lovens § 31, *stk. 1* og 2, der i nærmere bestemte situationer regulerer erstatningsansvaret i forholdet mellem elproducenten og Energinet, ikke finde anvendelse for anlæg som omfattet af den foreslåede § 29 c. Såfremt der i et kommende projekt omfattet af den foreslåede § 29 c, *stk. 1*, viser sig behov for at etablere en regel om erstatningsansvar i forholdet mellem elproducenten og den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed, vil dette skulle håndteres i regi af mellemstatslige aftaler med den udenlandske stat og antageligt også i aftaler mellem danske myndigheder og den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed.

Indholdet fra den mellemstatslige aftale samt aftalen med den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed vil skulle oplyses i et kommende udbud eller fremgå af danske regler.

I forbindelse med et kommende udbud må det således forventes at blive oplyst, hvilke regler der vil skulle gælde for kompensation ved f.eks. forsinket etablering eller nettilslutning i forholdet mellem havvindsopstillere og den udenlandske transmissionsvirksomhed. Eksempelvis vil det kunne oplyses, at kompensation ved forsinkelse vil blive reguleret i nettilslutningsaftalen.

Yderligere kan det ikke udelukkes, at der tillige vil opstå et behov for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kompensation for forsinket etablering eller nettilslutning af elproduktionsanlægget. Den foreslåede bestemmelse vil således give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at udstede administrative regler ved bekendtgørelse, f.eks. med henblik på at tilvejebringe en tilsvarende regel som den der findes i VE-lovens § 31, stk. 1 og 2. En anden mulighed er, at der vil kunne udstedes administrative regler, der sikrer, at de regler om kompensation i forholdet mellem elproducenten og transmissionsvirksomheden, der normalt anvendes af og gælder for den udenlandske transmissionsvirksomhed, også vil skulle anvendes i forhold til nettilslutning af elproduktionsanlægget, omfattet af den foreslåede § 29 c, stk. 1. Alternativt vil der kunne fastsættes regler, der fastslår at kompensationsregimet vil blive fastlagt i udbudsmaterialet for de enkelte anlæg.

Efter gældende ret i elforsyningslovens kapitel 5 har Energinet ansvaret for at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed og for at overvåge udviklingen heraf. Kapitel 5 i elforsyningsloven indeholder bestemmelser om tiltag, som Energinet kan anvende for at sikre elforsyningssikkerheden. Disse tiltag supplerer tiltag, der er reguleret på EU-niveau, navnlig i elmarkedsforordningen og Europa-Kommissionens forordning (EU) 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer herefter "SOGL." Som forordningsregler gælder disse med direkte virkning i Danmark og der er derfor ikke behov for implementering af reglerne nationalt. Herudover regulerer bestemmelsen i elforsyningsloven § 27 c, stk. 2, kompensation ved anvendelsen af tiltagene, herunder tiltag efter SOGL. Der tages dog forbehold for de tilfælde, hvor kompensation er direkte reguleret i elmarkedsforordningen, jf. artikel 13, stk. 7. Reglerne i kapitel 5 gælder imidlertid kun for Energinet som systemansvarlig virksomhed i Danmark og for sikring af den danske elforsyningssikkerhed, disse regler vil derfor ikke finde anvendelse i forbindelse

med tiltag, som en udenlandsk transmissionsvirksomhed måtte skulle træffe over for anlæg på dansk territorium, der udelukkende er koblet til udlandet, og som ikke påvirker den danske elforsyningssikkerhed.

For at give en udenlandsk transmissionsvirksomhed mulighed for, at iværksætte elforsyningssikkerhedsrelaterede tiltag til sikring af elforsyningssikkerheden i udlandet, herunder nedregulering af den danske havvindmølleparks elproduktion, og for at sikre klare regler om compensation i forbindelse hermed, kan der være behov for at fastsætte regler herom. Dette kan også omfatte anvendelse af relevante udenlandske hjemler og kompensationsregler. Det bemærkes, at udenlandske regler om nedregulering og compensation, der supplerer regler på EU-niveau herom, kan variere medlemsstaterne imellem. Endvidere kan der være tilfælde af tilslutning af elproduktionsanlæg på havet til et tredjeland, hvor EU-reglerne ikke vil finde anvendelse. Hvilke regler der vil finde anvendelse vil også blive fastslået i en mellemstatslig aftale.

Den foreslåede § 29 c, stk. 2, vil således give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om at udenlandske elforsyningssikkerhedsmæssige tiltag, herunder nedregulering, og udenlandske kompensationsregler kan finde anvendelse over for elproduktionsanlæg på havet, som er beliggende på dansk søterritorie og i dansk økonomisk zone med tilslutning til udlandet. Det er fundet hensigtsmæssigt at kunne udmønte reglerne ved bekendtgørelse, da det vil sikre en mere fleksibel tilgang. Dels fordi den foreslåede ordning ikke alene vil være møntet på et konkret projekt, men vil gælde generelt for anlæg, der etableres på dansk havareal og tilsluttes i udlandet. Dels fordi kompensationsregimet derved vil kunne afhænge af, hvad der indgås aftale om på mellemstatsligt niveau.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler i den foreslåede § 29 c, stk. 2, vil således skulle sikre, at der kan fastsættes regler for anlæg omfattet af den foreslåede § 29 c, stk. 1, af hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne elproduktionsanlæg, og som adskiller anlæggene fra traditionelle elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder på havet, som tilsluttes det kollektive net i Danmark.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende § 31, stk. 4, i VE-loven, at Energinet afholder den pålagte erstatningssum, hvis staten ved dom bliver pålagt erstatnings-

pligt, fordi den besluttede lokalisering af en havvindmøllepark etableret efter udbud medfører driftstab for ejere af tilstødende, allerede etablerede havvindmøller.

Det fremgår af VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2, at erstatningsbeløb, som Energinet betaler efter § 31, stk. 4, indgår i Energinets prisfastsættelse efter elforsyningslovens § 71.

VE-lovens § 31, stk. 4, regulerer ikke betingelserne for statens ansvar for driftstab i forbindelse med lokalisering af en havvindmøllepark etableret efter udbud. Disse betingelser følger af dansk rets almindelige erstatningsregler. § 31, stk. 4, fastslår alene, at Energinet skal afholde den pålagte erstatningssum, hvis staten ved dom bliver pålagt erstatningspligt i den i § 31, stk. 4, omhandlede situation.

Det foreslås, at § 31, stk. 4, ophæves.

De foreslåede ændringer vil medføre, at Energinet ikke vil skulle afholde den pålagte erstatningssum, hvis staten ved dom bliver pålagt erstatningspligt i den i § 31, stk. 4, omhandlede situation.

Spørgsmålet om statens erstatningspligt vil fortsat henhøre under domstolene, og betingelserne for statens erstatningspligt vil fortsat følge af dansk rets almindelige erstatningsregler. Den foreslåede ophævelse af § 31, stk. 4, og stk. 5, nr. 2, betyder alene, at Energinet ikke længere vil skulle hæfte for erstatningssummen, hvis staten ved dom bliver pålagt erstatningspligt i den omhandlede situation.

Til nr. 10

Det fremgår af VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2, at erstatningsbeløb, som Energinet betaler efter § 31, stk. 4, indgår i Energinets prisfastsættelse efter elforsyningslovens § 71.

Det foreslås, at VE-lovens § 31, stk. 5, nr. 2, ændres, således at henvisningen til § 31, stk. 4 udgår.

Den foreslåede ændring i § 31, stk. 5, nr. 2, er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 31, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til § 2

Til nr. 1.

Det følger af elforsyningsloven § 2, stk. 4, en generel hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at bestemme, at visse typer af anlæg og aktiviteter, helt eller delvist skal undtages fra lovens bestemmelser. Det er således muligt at fritage mindre elproducerende anlæg, som er godkendt efter varmemforsyningsloven, fra yderligere godkendelseskrav, ligesom vindmøller på land og andre mindre VE-anlæg er undtaget fra kravet om særlige tilladelser efter elforsyningslovens § 11. Herudover kan bestemmelsen anvendes til at undtage atypiske eller usædvanlige anlæg fra bestemmelser i elforsyningsloven. For eksempel er Banedanmarks forsyningsnet undtaget fra visse af lovens bestemmelser.

Det foreslås, at der efter § 2, stk. 4, indsættes en ny § 2, stk. 5, der vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og anlæg helt eller delvist kan undtages fra elforsyningslovens bestemmelser. Afgørelsen vil kunne betinges af vilkår.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den danske stat har indgået en mellemstatslig aftale med en anden stat vedrørende etablering havvindmølleprojekter med nettilslutning til elsystemet i den pågældende stat.

Ved »udenlandsk transmissionsvirksomhed« i den foreslåede bestemmelse forstås en virksomhed, der driver transmissionsnet. Begrebet vil skulle forstås bredere end, end definitionen af begrebet i elforsyningslovens § 5, nr. 33, idet begrebet også vil skulle dække udenlandske transmissionsvirksomheder, der muligvis ikke vil leve op til den danske definition på en transmissionsvirksomhed.

Ved »aktiviteter« i den foreslåede bestemmelse forstås alle de opgaver og forpligtelser, som en transmissionsvirksomhed vil være pålagt i henhold til lovgivningen på elforsyningsområdet. Begrebet vil ikke være afgrænset til, men vil dog primært omfatte de aktiviteter, der vil fremgå af elforsyningslovens §§ 19 -20 a. Disse bestemmelser henføres til krav til elforsyningsnettet, såsom tilladelse til etablering og væsentlige ændringer af transmissionsnet.

Ved »anlæg« i den foreslåede bestemmelse forstås alle former for infrastruktur, som en transmissionsvirksomhed vil kunne eje, anvende eller drive. Begrebet vil ikke være afgrænset til, men vil dog primært omfatte

følgende former for anlæg; elforsyningsnet, transformerstationer og koblingsanlæg. Hvorvidt der er tale om et anlæg vil ikke skulle være betinget af, om transmissionsvirksomheden har juridisk ejerskab over anlægget, men alene være betinget af om transmissionsvirksomheden vil have lovlig råderet over anlægget, for eksempel via samarbejde, lejeforhold, tinglyst rettighed etc. Herudover vil begrebet anlæg også omfatte de installationer, som transmissionsvirksomhedens anlæg vil kunne være forbundet eller tilsluttet til, for eksempel et produktionsanlæg.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der med den foreslåede § 2, stk. 5, vil kunne meddeles udenlandske transmissionsvirksomheder dispensationer og tilladelser efter gældende lovgivning, som er afgørende for gennemførelsen af større infrastrukturprojekter i dansk søterritorium og i dansk eksklusiv økonomisk zone med tilslutning til elsystemer i udlandet.

Der vil med den foreslåede ordning, således kunne medgives en dispensation helt eller delvist fra elforsyningslovens regler, for så vidt angår de regler der relaterer sig til elkabler, som kan transportere større mængder af elektricitet. Det vil med ordningen muliggøres, at udenlandske transmissionsvirksomheder ikke behøves at skulle underlægges samme nationale krav, som danske transmissionsvirksomheder eller Energinet. Dette kan begrundes i det faktum, at såfremt udenlandske transmissionsvirksomheder og deres anlæg ikke er tilsluttet det danske elsystem, da vil der ikke være behov for, at udenlandske transmissionsvirksomheder imødekommer elforsyningslovens overordnede formål, som er at sikre, at Danmarks elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til klima, miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi.

Det vil dog samtidig medføre, at de udenlandske transmissionsvirksomheder, vil skulle anmode om undtagelses fra elforsyningslovens regler, og i den forbindelse, vil skulle indsende alle nødvendige oplysninger til klima-, energi- og forsyningsministeren, både omkring det konkrete projekt, men også oplysninger om overholdelse af regler, som medlemslande skal efterleve.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, efter en konkret vurdering for hvert enkelt projekt, vil kunne træffe afgørelse om en undtagelse af elforsyningslovens regler.

Dette vil for eksempel medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne træffe afgørelse om, at bevillingskravet i elforsyningslovens § 19

ikke vil finde anvendelse overfor den relevante udenlandske transmissionsvirksomhed i forbindelse med et konkret projekt. Efter gældende ret vil transmissionsvirksomheder i Danmark kun kunne udøves efter bevilling, som gives for 20 år, og meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Disse afgørelser vil kunne betinges af fastsatte vilkår der vil kunne indebære krav til placering, indretning og bortskaffelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.

Med den foreslåede ordning, vil det muliggøre at udenlandske transmissionsvirksomheder vil kunne transportere elektricitet fra elproduktionsanlæg placeret i på land, på dansk søterritorium eller dansk eksklusiv økonomisk zone og på tværs af landegrænsen til udlandet, uden at blive omfattet elforsyningslovens almindelige krav til transmissionsvirksomheder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne undtage udenlandske transmissionsvirksomheder og deres anlæg, helt eller delvist fra elforsyningslovens regler, hvis anlægget primært vil være etableret med henblik på transport af elektricitet til et udenlandsk elsystem. Med den foreslåede ordning, vil der således skulle foretages en konkret vurdering for hvert enkelt projekt, og det vil ikke afhænge af, om anlægget alene er tilsluttet til et elsystem i udlandet.

Den foreslåede ordning vil derudover også medføre at udenlandske transmissionsvirksomheder og deres anlæg, vil blive undtaget fra reglerne om priser og betingelser for anvendelsen af transmissionsnet på dansk territorium, dansk søterritorium eller dansk eksklusiv økonomisk zone. Det vil også medføre, at det nationale Forsyningstilsyn ikke vil skulle godkende de metoder, som de udenlandske transmissionsvirksomheder anvender for at fastsætte priser og betingelser for anvendelse af deres transmissionsnet, idet det udenlandske transmissionsnet ikke vil anses for at være en del af det danske kollektive elforsyningsnet. Det vil dog være en forudsætning for anvendelsen af undtagelsen, at den udenlandske transmissionsvirksomhed, vil være underlagt lignende regulering omkring de førnævnte metoder og priser i sit hjemland. På den måde sikres det fortsat, metoderne vil blive udarbejdet efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier, som er et krav efter EU-retten.

Transmissionsvirksomhed i Danmark har siden 1. januar 2005 været udøvet af Energinet. Energinet kan fastsætte de tekniske standarder og krav for adgang til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet jf. elforsyningslovens

§ 26, stk. 3. Det vil med den foreslåede § 2, stk. 5, således være muligt at undtage udenlandske transmissionsvirksomheder fra Energinets tekniske standarder og krav, da udenlandske transmissionsvirksomheder vil kunne have behov for at fastsætte egne tekniske krav og standarder overfor en elproduktionsanlægsejer, idet anlægget vil skulle tilsluttes et udenlandsk elsystem i et andet synkronområde, som derfor vil være omfattet af andre tekniske krav, end de danske.

Det vil skulle bemærkes, at elproduktionsanlægsejer efter gældende ret også normalt vil skulle indgå en nettilslutningsaftale med Energinet for at få deres elproduktionsanlæg koblet på det danske kollektive elforsyningsnet. Da disse anlæg ikke vil være ejet og drevet af Energinet, vil det med den foreslåede ordning også være muligt at undtage fra de regler, som Energinet skal efterleve for at sikre nettilslutning af elproducerende anlæg. Det forventes, at der vil blive indgået en nettilslutningsaftale mellem elproduktionsanlægsejer og relevant udenlandsk transmissionsvirksomhed for så vidt angår nettilslutninger til udlandet.

Den foreslåede ordning vil dog som udgangspunkt ikke medføre en undtagelse fra det forhold, at udenlandske transmissionsvirksomheder også vil skulle ansøge om tilladelse til etablering af nye elforsyningsnet og forundersøgelser på dansk søterritorium og i dansk økonomisk zone, som følge af elforsyningslovens § 22 a.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vil skulle foretages en selvstændig vurdering af, om hvorvidt der kan undtages fra elforsyningslovens § 22 a. Eftersom afgørelser der vil skulle træffes efter § 22 a, vil medføre en vurdering af, om projektet vil være forpligtet til at foretage en miljøkonsekvensvurdering efter § 22 b.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ved afgørelserne om dispensation også kan indsættes vilkår efter den foreslåede § 2, stk. 5, hvor det eksempelvis vil være en forudsætning, at den udenlandske transmissionsvirksomheder også har en gyldig tilladelse efter § 22 a. På den måde vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet sikre at efterleve EU-direktiver på naturbeskyttelsesområdet og overholde de relevante høringer af berørte parter i afgørelsen.

Den foreslåede ordning vil derfor kunne betyde, at en udenlandsk transmissionsvirksomhed både ville skulle anmode om afgørelse om dispensation fra elforsyningslovens regler, for så vidt angår elforsyningsloven, og samtidig

vil skulle ansøge om tilladelse til etablering og forundersøgelser for projekter med søkabler i dansk farvand efter elforsyningslovens § 22 a.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte vilkår i afgørelsen, som vil have til hensigt at sikre, at den udenlandske transmissionsvirksomhed efterlever de gennemførte EU-retlige forpligtelser, som Danmark er underlagt efter elmarkedsdirektivet og elmarkedsforordningen. På den måde vil det sikres, at udenlandske transmissionsvirksomheder også efterlever EU-retten.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede § 26 b, hvorfor det vil være forventningen, at der vil skulle indgå et grænseoverskridende element, før denne bestemmelse vil kunne finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse, vil ikke kunne anvendes til at undtage transmissionsvirksomheder fra regler, der gennemfører EU-retlige forpligtelser, medmindre at den EU-retlige forpligtelse vil kunne anses for at være gennemført via et vilkår i den afgørelse, der vil skulle træffes.

Afgørelserne, der træffes efter den foreslåede bestemmelse, vil således kunne spejle udenlandske myndigheders regler. På denne måde vil det sikres, at såfremt en udenlandsk transmissionsvirksomhed ikke er certificeret i eget hjemland, vil dette være et vilkår, som en udenlandsk transmissionsvirksomhed vil skulle efterleve, førend en dispensation kan meddeles.

Til nr. 2

§ 5 i elforsyningsloven indeholder definitionsbestemmelser. Der findes ingen definition af begrebet »samkøringslinjer« eller af begrebet »sammenkoblet system« i § 5.

»Samkøringslinjer« og »sammenkoblet system« er begreber, der introduceres med elmarkedsdirektivet artikel 2 nr. 39 og 40.

Det foreslås i § 5, at der efter nr. 38, indsættes et nyt nr. 39, hvorefter at der ved »samkøringslinje« skal forstås, om udstyr, der anvendes til at sammenkoble elforsyningssystemer.

Formålet med det foreslåede nr. 39 er gennemførelsen af elmarkedsdirektivets definition af samkøringslinje i artikel 2, nr. 39

Det foreslås derudover i § 5, at der indsættes et nyt nr. 40, hvorefter at der ved »sammenkoblet system« skal forstås en række transmissions- og distributionssystemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en eller flere samkøringslinjer. Der er således tale om sammenkoblet elsystemer.

Formålet med det foreslåede nr. 40 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets definition af »sammenkoblet system« i artikel 2, nr. 40.

Til nr. 3

Det følger af § 22 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at etablering af nye elforsyningsnet på alle spændingsniveauer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, væsentlige ændringer i bestående net og forundersøgelser hertil kan kun ske efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af § 22 a, stk. 3, at § 22 a, stk. 1, ikke gælder for interne ledningsanlæg som nævnt i § 25, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi og elforsyningsnet som nævnt i § 4 a i lov om Energinet.

Det følger af den foreslåede ændring i § 22 a, stk. 3, at »interne ledningsanlæg« ændres til »elkabler og installationer«.

Med lovændring nr. 499 af 20. maj 2025, lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om offentlige veje m.v. og jernbaneloven, blev begrebet interne ledningsanlæg præciseret i VE-loven. Der henvises til Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 168 som fremsat, side 16 f.

Formålet med ændringen er, at foretage en konsekvensændring som følge af den overstående præcisering i VE-loven.

Til nr. 4.

I henhold til § 1, stk. 1 i elforsyningsloven, så er lovens overordnede formål, at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til elforsynings sikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Det fremgår endvidere af § 2 stk. 1, at loven finder anvendelse på landets elforsyning for så vidt angår produktion, transport, handel og levering af elektricitet.

Elforsyningslovens kapitel 4, indeholder i hovedtræk en række bestemmelser som indeholder forskellige forpligtelser transmissionsvirksomheder skal efterleve i Danmark. Herunder indeholder kapitels 4 også regler om etablering, regulering og adgang til det kollektivt elforsyningsnet.

I det følgende gennemgås de mest relevante bestemmelser i elforsyningslovens kapitel 4.

§ 19 - bevillingskrav

Det fremgår af elforsyningslovens § 19 stk. 1, at virksomheder, der udøver transmissions- eller netvirksomhed, er omfattet af et bevillingskrav, eftersom disse former for virksomhed er naturlige monopoler. Bevillingerne foreskriver en række krav til net- og transmissionsvirksomhederne, der sikrer, at de offentlige forpligtelser, som pålægges virksomhederne, kan opfyldes. Forpligtelserne, som pålægges net- og transmissionsvirksomhederne i henhold til bevillingen, fremgår af elforsyningslovens kapitel 7, der omhandler selskabskrav, forbrugerindflydelse, udskillelse af aktiviteter og elforsyningslovens kapitel 8, om de generelle bevillingskrav.

Det fremgår dog af elforsyningslovens § 19 stk. 1, 2. pkt., at bevillingskravet ikke gælder for Energinet, da Energinet er den eneste transmissionsvirksomhed i Danmark, som i medfør af Lov om Energinet § 1, er en offentlig ejet virksomhed, der skal forblive i offentligt eje.

Det fremgår af elforsyningslovens § 19 stk. 2, at bevillingen meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren for mindst 20 år og for et nærmere afgrænset område. Bevillingshaveren vil således kunne påregne at have bevilling for en periode, der er tilstrækkelig lang til, at i det mindste investeringer afholdt i begyndelsen af bevillingsperioden kan afskrives.

§ 19 a – ejermæssig adskillelse

Det fremgår af elforsyningslovens § 19 a, stk. 1, at der skal være ejermæssig adskillelse mellem virksomheder, der henholdsvis udøver transmissionsaktiviteter og virksomheder, der udøver produktions- og handelsaktiviteter. Dette krav gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 9. Det følger bl.a. heraf, at transmissionsvirksomheder og Energinet hverken alene eller sammen med andre, har mulighed for at udøve kontrol eller udøve rettigheder over en elproduktions-, elhandels-, gasproduktions- eller gasforsyningsvirksomhed.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at kravet om ejermæssig adskillelse ikke er til hinder for, at den danske stat, som er ejer af Energinet, kan udøve kontrol over produktions- og handelsvirksomheder inden for el og gas. Det forudsætter dog, at det er to separate offentlige organer, der udøver kontrol over på den ene side transmissionsvirksomheden og på den anden side produktions- eller handelsvirksomheden. Dette betyder eksempelvis, at staten både kan være ejer af Energinet og Ørsted-koncernen, fordi ejerbeføjelserne varetages henholdsvis af henholdsvis klima-, energi- og forsyningsministeren og finansministeren. Idet der er tale om EU-regulering, er der ikke mulighed for at give transmissionsvirksomheder eller Energinet hjemmel til at udøve produktions- og handelsvirksomhedsaktiviteter gennem andre love.

Kravene i bestemmelsens stk. 2-5 beskriver de kumulative betingelser og krav, der skal være opfyldt, for at en transmissionsvirksomhed eller Energinet kan anses for at være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter.

Det følger af elforsyningslovens § 19 a, stk. 2, at der skal være sammenfald mellem den, der ejer et transmissionsnet, og den, der optræder som transmissionsvirksomhed for det pågældende net. Bestemmelsen er en implementering af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, hvor det fremgår, at hver virksomhed, der ejer et transmissionssystem, skal optræde som transmissionssystemoperatør. Foruden § 19 a, stk. 2, fremgår det endvidere af elforsyningslovens § 51, stk. 2, at nettransmissions- og produktionsvirksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter. Der er mulighed for, at dispensere fra disse krav jf. § 51, stk. 3. Implementeringen af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, har dog medført, at dispensationsmuligheden er blevet indskrænket i forhold til transmissionsvirksomheder, således at denne ikke længere kan dispensere fra kravet om, at transmissionsvirksomheder skal eje deres eget net.

Det følger af elforsyningslovens § 19 a, stk. 10, at ejerskabskravet for transmissionsnet, dog anses for at være opfyldt, hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet på tværs af EU's medlemsstater, har oprettet et joint venture, der varetager transmissionsopgaver i Danmark og en eller flere andre EU-medlemsstater for de pågældende transmissionsnet. Der findes ikke noget formkrav til, hvorledes et joint venture oprettes. Et joint venture kan derfor både oprettes ved selskab eller ved aftale. Muligheden for at to eller flere transmissionssystemoperatører, der ejer transmissionssystemer

på tværs af medlemsstater, kan oprette et joint venture, der fungerer som transmissionssystemoperatør i to eller flere medlemsstater for de pågældende transmissionssystemer, er en implementering af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4.

Elforsyningslovens § 19 a, stk. 3 og 4, præciserer det forhold, der betegnes som ejermæssig adskillelse. Med ejermæssig adskillelse forstås, at den, der direkte eller indirekte, alene eller sammen med andre, udøver kontrol over en elproduktions-, elhandels-, gasproduktions- eller gasforsyningsvirksomhed, ikke samtidig direkte eller indirekte, alene eller sammen med andre, må udøve kontrol eller rettigheder over en transmissionsvirksomhed. Herudover fremgår det også, at den, der direkte eller indirekte, alene eller sammen med andre, udøver kontrol over en transmissionsvirksomhed, ikke samtidig direkte eller indirekte, alene eller sammen med andre må udøve kontrol eller rettigheder over en elproduktions-, elhandels-, gasproduktions- eller gasforsyningsvirksomhed.

§ 19 d – certificering af transmissionsvirksomheder

Det følger af § 19 d, at Forsyningstilsynet kun certificerer transmissionsvirksomheder, såfremt kravet om ejermæssig adskillelse i § 19 a er opfyldt. Før certificeringen bliver endelig, skal Europa-Kommissionen udtale sig om Forsyningstilsynets afgørelse om certificering. Europa-Kommissionen kan indhente en udtalelse fra det nyoprettede agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder i EU. Bestemmelsen er en gennemførsel af elmarkedsdirektivets artikel 52.

§ 20 – krav til transmissionsvirksomheder

Det følger af elforsyningslovens § 20, at transmissionsvirksomheder er forpligtet til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet gennem nettet og opretholde en forsvarlig og effektiv drift gennem vedligeholdelse samt udbygning af netinfrastrukturen inden for forsyningsområdet, herunder tilslutte producenter og forbrugere på de fastsatte vilkår. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng af forpligtelsen i § 21 om etablering af nye transmissionsnet og § 26 om tekniske krav og standarder i forbindelse med elnettet.

§ 21 – etablering af nye transmissionsnet

Det følger af § 21 i elforsyningsloven, at etablering af nye transmissionsnet beregnet for spændinger på over 100 kV og væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net, kræver forudgående tilladelse fra klima-, energi- og

forsyningsministeren. Meddelelse af tilladelse, jf. § 21, stk. 1, 3. pkt., er betinget af, at ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkelig behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsynings-sikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder og indpasning af vedvarende energi, eller hvis det ansøgte projekt er nødvendigt til opfyldelse af et pålæg i medfør af lovens § 21, stk. 2. Eksemplerne er ikke udtømmende, men indikerer en række elementer, som kan danne grundlag for en behovsvurdering. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen, jf. § 21, stk. 1, 4. pkt. Transmissionsvirksomheders netudviklingsplanlægning koordineres i dag på tværs af landegrænser både i EU- og nordisk regi. Planlægning og godkendelse af udbygningsprojekter i Danmark skal tage højde for denne integrerede sammenhæng.

Når der er konstateret tilstrækkeligt behov for en netudbygning på baggrund af de hensyn, der er nævnt i § 21, stk. 1, 3. og 4. pkt., kan der i forbindelse med den nærmere planlægning af den konkrete udbygning og vurderingen af, om denne skal ske ved kabellægning eller luftledninger, efter gældende ret også lægges vægt på miljømæssige hensyn og hensynet til landskabelige effekter, herunder forskønnelseshensyn.

Det følger af elforsyningslovens § 21 stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 ikke omfatter transmissionsnet på over 100 kV, som er beliggende på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, og som ikke har tilslutning til det danske elforsyningsnet. Med bestemmelsen sigtes til transmissionsnet, som passerer over dansk søterritorium m.v. uden at have forbindelse med det danske transmissionsnet, f.eks. net mellem andre lande eller mellem en udenlandsk havvindmøllepark og pågældende lands transmissionsnet.

Sådanne net har ikke betydning for driften af det sammenhængende danske elforsyningssystem, og der er ikke behov for at give tilladelse efter stk. 1 ud fra de generelle elforsyningsmæssige hensyn, som er nævnt i denne bestemmelse. Ifølge elforsyningslovens § 21 stk. 6, skal transmissionsnet omfattet af stk. 1, der etableres på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, også have tilladelse efter § 22 a jf. bemærkningerne til afsnit 2.5.1.6.

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, gælder ikke for virksomhed varetaget af Energinet eller dennes helejede datterselskaber, jf. § 21, stk. 1, 2. pkt. For Energinet og dennes helejede datterselskaber gælder i stedet § 4, stk. 1, i lov om Energinet, som indholdsmæssigt svarer til § 21, stk. 1, i lov om elforsyning

for så vidt angår betingelserne for etableringen af nye eltransmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net, herunder ved kabellægning.

Siden den 1. januar 2005 har Energinet været den eneste transmissionsvirksomhed i Danmark. Energinet etablerer nye transmissionsnet på baggrund af § 4 stk. 1, i lov om Energinet og ikke § 21 i elforsyningsloven, hvorfor bestemmelsen har haft begrænset praktisk betydning, siden Energinet blev oprettet.

§ 24 - tredjepartsadgang

Det følger af elforsyningslovens § 24 stk. 1, at enhver har ret til at anvende det kollektive elforsyningsnet til transport af elektricitet mod betaling. Elforsyningslovens § 24, stk. 1 implementerer elmarkedsdirektivet artikel 6, stk. 1, om tredjepartsadgang.

Tredjepartsadgangen består af en adgang til at transportere elektricitet via nettet, mens tilslutningen består i en fysisk tilslutning til nettet. Effektiv adgang til nettet forudsætter imidlertid også fysisk tilslutning til nettet for de netbrugere, der forsynes med elektricitet, elforbrugerne, og for de netbrugere, der leverer elektricitet til nettet, nemlig producenterne. Bestemmelserne i direktivets artikel 6, stk. 1, og elforsyningslovens § 24, stk. 1, vurderes derfor at indeholde en indirekte regel om nettilslutning.

Brugere af nettet, herunder producenter, har derfor i medfør af gældende dansk ret krav på at blive tilsluttet det kollektive elforsyningsnet (enten på distributions- eller transmissionsniveau). De kollektive elforsyningsvirksomheder dvs. netvirksomhederne og Energinet, har derfor pligt til at stille den fornøden kapacitet i nettet til rådighed, samt udbygge nettet i fornødent omfang. Det er ikke nærmere bestemt, hvornår et anlæg har krav på nettilslutning og praksis er, at nettilslutningen sker, når nettet er udbygget. Det er en forudsætning for nettilslutningen af anlæg på transmissionsniveau, at der indgås en nettilslutningsaftale med Energinet.

Det følger af elforsyningslovens § 24 stk. 2, at kollektive elforsyningsvirksomheder ikke må forskelsbehandle brugere af systemet eller kategorier af brugere eller begunstige tilknyttede eller associerede virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere. Hvis adgangen til transport af elektricitet begrænses af aftaler om reservation af netkapacitet eller særlige rettigheder for nogle aktører, forstyrres den frie konkurrence. Dette kan medføre prisstigninger på elektricitet. De første eksempler på sådanne markedsforstyrrelser efter åbningen af elmarkedet er allerede konstateret.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan derfor i medfør af bestemmelsen i § 24, stk. 3, bl.a. udstede regler om, at det ikke er tilladt at indgå nye aftaler om brug af elforsyningsnettet, der giver bestemte aktører fortrinsret til anvendelse af netkapacitet.

§ 26 – tekniske krav

Det følger af elforsyningslovens § 26 stk. 1, at anlæg og installationer skal opfylde fastsatte tekniske krav og standarder for at kunne blive tilsluttet det kollektive elforsyningsnet. Herved sikres, at tilslutningen påfører det kollektive forsyningsnet mindst mulige gener. Bestemmelsen sikrer at det kollektive elforsyningsnet ikke udsættes for udsving og gener forårsaget af netets brugeres manglende kompatibilitet med elforsyningssystemet.

Endvidere fremgår det af § 26, stk. 2, i elforsyningsloven, at brugerne skal opfylde de fastsatte tekniske krav for at få adgang til tilslutning til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet.

I den forbindelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af elforsyningslovens § 26, stk. 3, fastsætte nærmere regler om tekniske krav og standarder for adgang til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet. Herudover kan ministeren bestemme, at førnævnte regler skal fastsættes af Energinet.

Det foreslås, at der efter § 26 a indsættes et nyt *kapitel 4 a* med overskrift *Elforsyningsnet til udlandet* før den foreslåede § 26 b, jf. nedenfor. Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at bestemmelsen omhandler en bemyndigelse, som kun vil finde anvendelse overfor udenlandske transmissionsvirksomheder, der vil skulle etablere og eje elforsyningsnet og tilhørende anlæg i Danmark. Det vil sige, at der som udgangspunkt vil skulle indgå et grænseoverskridende element i de projekter, som vil blive omfattet af bemyndigelsens udmøntning.

(Til stk. 1)

Det foreslås, at der indsættes en ny § 26 b, stk. 1, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og anlæg i Danmark.

Bemyndigelsen vil primært skulle anvendes til, at fastsætte regler for udenlandske transmissionsvirksomheder i overensstemmelse med elforsyningslovens kapitel 4. For en yderligere uddybning af kapitlets regler se pkt. 3.3.1

Ved »transmissionsvirksomhed« i den foreslåede bestemmelse forstås en virksomhed der driver transmissionsnet. Begrebet vil skulle forstås bredere end, hvorledes begrebet pt. defineres i elforsyningslovens § 5, nr. 33, idet begrebet også vil skulle dække udenlandske transmissionsvirksomheder der muligvis ikke vil leve op til den danske definition på en transmissionsvirksomhed.

Ved »aktiviteter« i den foreslåede bestemmelse forstås alle de opgaver og forpligtelser, som en transmissionsvirksomhed vil være pålagt i henhold til lovgivningen på elforsyningsområdet. Begrebet vil ikke være afgrænset til, men vil dog primært omfatte de aktiviteter, der vil fremgå af elforsyningslovens §§ 19 -20 a. Disse bestemmelser omhandler krav til elforsyningsnet og bevilling.

Ved »anlæg« forstås alle former for infrastruktur, som en transmissionsvirksomhed vil kunne eje, anvende eller drive. Begrebet vil ikke være afgrænset til, men vil dog primært omfatte følgende former for anlæg; elforsyningsnet, transformerstationer og koblingsanlæg. Hvorvidt der er tale om et anlæg vil ikke skulle være betinget af transmissionsvirksomheden har juridisk ejerskab over anlægget side, men alene være betinget af om transmissionsvirksomheden vil have lovlig råderet over anlægget, for eksempel via samarbejde, lejeforhold, tinglyst rettighed etc. Herudover vil begrebet anlæg også omfatte de installationer, som transmissionsvirksomhedens anlæg vil kunne være forbundet eller tilsluttet til, for eksempel et produktionsanlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil som udgangspunkt finde anvendelse i de tilfælde, hvor der vil indgå et grænseoverskridende element for de udenlandske transmissionskabler og anlæg. Det foreslås, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte, hvilke forpligtelser udenlandske transmissionsvirksomheder er underlagt, når disse udøver aktiviteter i Danmark. Disse aktiviteter vil vil skulle udøves i relation til elproduktionsanlæg, som enten vil være tilsluttet et udenlandsk elsystem eller både være tilsluttet det danske elsystem og tilsluttet et udenlandsk elsystem.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere administrative regler, der er nødvendige for at muliggøre, at en

udenlandsk transmissionsvirksomhed kan eje, drive og vedligeholde udenlandske transmissions anlæg og tilhørende kabler, som er placeret på dansk søterritorie eller i den danske eksklusive økonomiske zone, og som vil kunne blive tilsluttet til elsystemer i udlandet. Dette vil være gældende, både i det tilfælde at et havvindmølleprojekt vil skulle tilsluttes det danske elsystem og det udenlandske elsystem, men også i de tilfælde hvor havvindmølleprojektet alene vil skulle tilsluttes et udenlandsk elsystem. De administrative regler vil udelukkende gælde for udenlandske transmissionsvirksomheder.

Det forudsættes med den foreslåede ordning, at den danske stat vil skulle indgå mellemstatslige aftaler med de relevante udenlandske stater for, at fastsætte rammerne for samarbejdet vedrørende tilslutningen af havvindmølleprojekter til udenlandske elsystemer.

Med den foreslåede ordning vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte nye eller supplere de eksisterende regler, som er nødvendige for opfyldelsen af de mellemstatslige aftaler, og for dermed at kunne fjerne barrierer og muliggøre havvindmølleprojekterne inden for den danske stats grænser.

På den baggrund forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om transmissionsvirksomheders aktiviteter i Danmark i relation til elproduktionsanlæg der udnytter vedvarende energi og med henblik på transport af den produceret elektricitet til et udenlandsk elsystem. Bemyndigelsen vil skulle finde anvendelse til at fastsætte generelle regler, som en transmissionsvirksomhed ville skulle efterleve på dansk søterritorie og i dansk eksklusiv økonomisk zone.

For eksempel vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om, at det nationale krav om, at transmissionsvirksomheder skal have en bevilling for at udøve transmissionsvirksomhedsaktiviteter i Danmark, ikke vil finde anvendelse.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte supplerende regler om certificering af transmissionsvirksomhed, herunder at den danske stat anerkender, at en transmissionsvirksomhed fra et andet EU-medlemsstat kan udøve aktiviteter indenfor det danske søterritorie samt i den danske eksklusive økonomiske zone, uden at være certificeret efter elforsyningslovens § 19 d. stk. 1, hvis transmissionsvirksomheden er certifi-

ceret i hjemlandet på baggrund af en tilsvarende gennemførsel af elmarkedsdirektivets artikel 52. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter reglerne som beskrevet, da vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om, at Forsyningstilsynets tilsyn med, om den udenlandske transmissionsvirksomhed efterlever den ejermæssige adskillelse, ikke finder anvendelse. Begrundelsen herfor vil være, at det vil være en opgave for den regulerende myndighed i transmissionsvirksomhedens hjemland. Såfremt transmissionsvirksomheden vil være hjemmehørende i en ikke-EU-medlemsstat, så vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om, at transmissionsvirksomheden vil skulle efterleve regler i lighed med elmarkedsdirektivets artikel 52.

I den foreslåede ordning vil der kunne udstedes regler for opfyldelse af de krav, forudsætninger og godkendelser, som der normalvis vil skulle opfyldes for etablering af nyt transmissionsnet både på land. Bestemmelsen vil ikke være afgrænset til, men vil dog kunne omfatte godkendelseskravet, der vil fremgå af elforsyningslovens § 21. Det er således ikke forventningen, at udenlandske transmissionsvirksomheder vil skulle anmode om tilladelse til etablering eller væsentlige ændringer i bestående net efter gældende regler i elforsyningslovens § 21.

Hvis bemyndigelsen vil skulle anvendes til, at fastsætte nye regler i relation til regler, som gennemfører EU-regulering, så vil reglerne skulle være i overensstemmelse med den gennemførte EU-regulering.

(Til stk. 2)

Det foreslås at der indsættes en ny § 26 b, stk. 2, efter den foreslåede bestemmelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om anvendelsen af elforsyningsnet fra elproduktionsanlæg i Danmark til et elsystem i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne anvendes til at fastsætte administrative regler for anvendelsen og etableringen af elforsyningsnet fra elproduktionsanlæg i Danmark, som tilsluttes til et elsystem i udlandet. Reglerne vil rette sig mod udenlandske transmissionsvirksomheder, samt danske elproduktionsanlæg, som får transporteret elektricitet til udlandet.

De projekter, der vil kunne omfattes af reglerne, vil være projekter som vil indeholde et grænseoverskridende element i forhold til det relevante elforsyningsnet, dvs. at elforsyningsnettet vil skulle være tilsluttet et udenlandsk elsystem. Der vil dog ikke være et krav om, at elforsyningsnettet vil skulle være tilsluttet det danske elsystem.

Ved »elsystem« i den foreslåede bestemmelse forstås et kollektivt elforsyningsnet med tilhørende anlæg i et større område, som er indbyrdes forbundet med henblik på fælles drift.

For eksempel vil de administrative regler kunne finde anvendelse, hvis der vil skulle etableres et elforsyningsnet mellem en havvindmøllepark i Danmark og et udenlandsk elsystem. Reglerne vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte en hjemmel om, at udenlandske tekniske krav og standarder kan anvendes for at sikre havvindmølleparken kan tilkobles udenlandske anlæg.

Ved »anvendelse« i den foreslåede bestemmelse forstås både det at få adgang til tilslutning til elforsyningsnettet men også selve benyttelsen af dette elforsyningsnet.

Det foreslås at bemyndigelsen vil kunne anvendes af klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte supplerende regler i forhold til de involverede produktionsanlægs ret til at blive tilsluttet og anvende det kollektive elforsyningsnet (også betegnet tredjepartsadgang). Tredjepartsadgangen er en gennemførsel af elmarkedsdirektivets artikel 6.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren have mulighed for at fastsætte regler om, at udenlandske tekniske krav og standarder kan finde anvendelse i Danmark, når anlægget skal kunne tilsluttes et udenlandsk elsystem. For eksempel vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte, at udenlandske tekniske forskrifter også vil finde anvendelse på anlæg i Danmark, hvis dette vil være nødvendigt for at kunne tilslutte et havvindmølleprojekt til et elsystem i udlandet.

Det vil derudover med den foreslåede ordning, være muligt at undtage udenlandske transmissionsvirksomheder og deres anlæg fra regler efter elforsyningsloven om at deres elforsyningsnet, vil skulle sikre tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet i anlægget, da disse anlæg ikke vil være en del af det danske elsystem.

Med den foreslåede ordning vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte nærmere regler, som er nødvendige for opfyldelsen af de

mellemstatslige aftaler, som Danmark forventes at indgå med de relevante lande, og for dermed at kunne fjerne barrierer og muliggøre havvindmølleprojekterne inden for den danske stats grænser, hvor elnettet er koblet til et udenlandsk elsystem. Det er hensigten, at de mellemstatslige aftaler også skal sikre, at de udenlandske myndigheder også vil skulle efterleve almindelige krav til større transmissionsnet.

Hvis bemyndigelsen vil skulle anvendes til, at fastsætte nye eller supplerende regler i relation til regler, som allerede er en gennemførsel af EU-regulering, så vil de nye eller supplerende regler også skulle være i overensstemmelse med den EU-reguleringen.

Til nr. 5 og 6.

Det følger af § 51 a, stk. 2, at virksomheder, som meddeles en tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1 skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet hermed.

Tilladelserne der oplystes i § 51 a, stk. 2, omfatter følgende forhold, tilladelse til etablering eller væsentlige ændringer af kraftværker efter lovens § 11, stk. 1, tilladelse til elproduktion ved afbrænding af affald på anlæg på centrale kraftværkspladser efter lovens § 12 a, stk. 1, tilladelse til transmissionsnet efter lovens § 21, tilladelse til etablering af nye elforsyningsnet på søterritoriet eller væsentlige ændringer af elforsyningsnet på søterritoriet efter § 22 a, vurdering af elforsyningsnet på søterritoriets virkninger på udpegede internationale naturbeskyttelsesområder efter § 22 b, samt tilladelse til direkte linjer efter lovens § 23, stk. 1.

Det foreslås, at begrebet afgørelse truffet efter § 2, stk. 5, vil blive tilføjet til § 51 a, stk. 2, således at bestemmelsens anvendelsesområde vil blive udvidet til også at omfatte afgørelser, der er truffet på baggrund af den foreslåede § 2, stk. 5. Den foreslåede § 2, stk. 5, muliggør, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg skal undtages helt eller delvis fra elforsyningslovens bestemmelser.

På baggrund af den foreslåede udvidelse vil udenlandske transmissionsvirksomheder skulle betale for den myndighedsbehandling, der vil være i forbindelse med udarbejdelsen af en afgørelse efter den foreslåede § 2, stk. 5. Bestemmelsen vil både finde anvendelse på myndighedsbehandling, der foretages før modtagelsen af en egentlig ansøgning og på selve myndighedsbehandling, der foretages efter modtagelsen af en egentlig ansøgning.

Til nr. 7.

Det følger af § 51 a, stk. 3, at elproduktionsbevillingshavere og indehavere af tilladelse nævnt i § 51 a, stk. 2 skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilsyn med overholdelse af vilkår i elproduktionsbevillinger udstedt til virksomhederne efter § 10, stk. 1, og tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, udstedt til virksomhederne.

Det foreslås, at begrebet afgørelse truffet efter den foreslåede § 2, stk. 5, vil blive tilføjet til § 51 a, stk. 3, således at bestemmelsens anvendelsesområde vil blive udvidet til også at omfatte afgørelser, der er truffet på baggrund af den foreslåede § 2, stk. 5. Den foreslåede § 2, stk. 5, muliggør, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg skal undtages helt eller delvis fra lovens bestemmelser.

Den foreslåede ændring vil medføre, at udenlandske transmissionsvirksomheder vil skulle betale for myndighedsbehandling, som vil være forbundet med udførelsen af tilsyn med den trufne afgørelse. Som udgangspunkt, vil der kun skulle føres tilsyn med afgørelser truffet på baggrund af den foreslåede § 2, stk. 5, hvis myndighederne vil få anledning til dette f.eks. i forbindelse med opfølgning på vilkår eller i forbindelse med klager over forhold, som vil stride imod afgørelserne. Dette tilsyn vil bedst kunne finansieres via aktivitetsbaserede gebyrer, der beregnes på grundlag af de medgåede direkte og indirekte omkostninger. Omkostningerne omfatter bl.a. medgået tid til sagsbehandling og tilsyn, en forholdsmæssig andel af fællesomkostninger, samt dokumenterbare udgifter til nødvendig ekstern bistand, herunder konsulentbistand og bistand fra andre myndigheder. Omkostningerne omfatter herudover omkostninger til IT-drift, udgifter til udvikling af tilsynsplaner mv., rejseomkostninger, udarbejdelse af administrationsgrundlag og anlæg i form af f.eks. bil eller IT-systemer mv.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 258 af 6. marts 2025 om styrket beredskab for energisektoren (lov om styrket beredskab), at loven finder anvendelse på transmissionssystemoperatører. Det betyder, at der til sådanne virksomheder stilles krav om beredskabsplanlægning, fysisk sikring og cybersikkerhed, hvilket følger af lovens §§ 6-8.

Det følger desuden af § 2, stk. 4, i lov om styrket beredskab at loven finder anvendelse på land- og søterritoriet, i den danske eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, jf. dog stk. 5.

Endeligt følger det af § 2, stk. 5, i lov om styrket beredskab, at loven ikke finder anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, der ikke har tilslutning til danske forsyningsnet.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der efter § 2, stk. 5, indsættes en ny § 2, stk. 6, der vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at stk. 5 ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.

Den foreslåede ordning vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne beslutte, at stk. 5 ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.

Den foreslåede ændring vil således indebære, at ministeren vil kunne udvide lov om styrket beredskab for energisektorens anvendelsesområde til også at omfatte specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på det danske søterritorium, i den danske eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, selvom transmissionssystemet eller opstrømsrørledningsnettet der ikke er tilsluttet det danske forsyningsnet, ved at træffe en afgørelse herom. Den foreslåede bestemmelse vil altså blive en undtagelse, til undtagelsen i § 2, stk. 5 i lov om styrket beredskab for energisektorens beredskabs. Lov om styrket beredskab vil således som udgangspunkt stadig ikke finde anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet, som ikke tilsluttes det danske forsyningsnet.

Den foreslåede kompetence til at træffe en sådan afgørelse, forventes kun at vil blive anvendt såfremt der er udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitiske interesser der taler herfor, idet der ikke nogen forsyningsmæssige årsager til at lade transmissionssystemer eller opstrømsrørledningsnettet, der ikke er tilsluttet det danske forsyningsnet, omfatte af lov om styrket beredskab for energisektoren. Det forventes derfor også, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil høre de danske sikkerhedsmyndigheder, Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskab, Forsvarsministeriet og Udenrigsministeriet inden der måtte træffes en afgørelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i stk. 6.

Det vil endvidere være en forudsætning for, at ministeren vil kunne benytte den foreslåede bestemmelse, at det udenlandske transmissionssystem eller opstrømsrørledningsnet der er på det danske søterritorium, i den danske eksklusive økonomiske zone eller på den danske kontinentalsokkel, er tilsluttet et anlæg der producerer elektricitet, gas, olie eller brint, og at dette produktionsanlæg ligeledes er placeret i det danske territorium, værende det på land eller på havet. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på transmissionssystemer eller opstrømsrørledningsnet, der er rene transstkabler og rørledninger, så som Nordstream rørledningerne og NordNED og Nordlink elkablerne m.fl. Bestemmelsen vil dog kunne finde anvendelse alligevel, såfremt der på et senere tidspunkt måtte blive tilsluttet et produktionsanlæg der ligger på dansk territorium til sådanne rene transstkabler og rørledninger.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2026.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da de omfattede love ikke er gældende for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft herfor, jf. VE-lovens § 77 og elforsyningslovens § 107.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. september 2024, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 560 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 22. --- <i>Stk. 2.</i> Tilladelse til forundersøgelser gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud. <i>Stk. 3-9. ---</i></p>	<p>1. § 22, stk. 2, affattes således: »<i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med et statsligt udbud af arealer til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet.«</p>
<p>§ 22. --- <i>Stk. 2-7. ---</i> <i>Stk. 8.</i> Tilladelse til forundersøgelser gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud. <i>Stk. 9. ---</i></p>	<p>2. § 22, stk. 8, ophæves. Stk. 9 bliver herefter stk. 8.</p>
<p>§ 23. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at Energinet i nærmere angivet omfang gennemfører forundersøgelser vedrørende havarealer, som er reserveret efter § 22, stk. 3. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige. Hvis der gives etableringstilladelse efter § 25 til havvindmøller i det område, som</p>	<p>3. § 23, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes: »<i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse efter § 22, stk. 2, til forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige. <i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at</p>

<p>forundersøgelserne vedrører, afholder modtageren af etableringstilladelsen Energinets omkostninger ved forundersøgelserne, jf. dog stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan helt eller delvist afholde Energinets omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2 og 3.</p>	<p>Energinet i nærmere angivet omfang gennemfører forundersøgelser som led i forberedelse af et udbud om adgang til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på havet. Resultaterne af forundersøgelserne gøres offentligt tilgængelige. Ministeren meddeler i den forbindelse tilladelse efter § 22, stk. 2, til at gennemføre forundersøgelserne.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Vinderen af udbuddet afholder omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 3 og 4, jf. dog stk. 6.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan helt eller delvist afholde omkostninger ved forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 4 og 5.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsættes nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2-4.«</p>
<p>§ 29. Anlæg omfattet af § 25, stk. 1, må først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5 og § 22 a. Tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>4. I § 29, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 6«.</p>
<p>§ 29. Anlæg omfattet af § 25, stk. 1, må først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf.</p>	<p>5. I § 29, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.</p>

<p>dog stk. 5 og § 22 a. Tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges.</p> <p>Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	
	<p>6. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> For elproduktionsanlæg udbudt efter § 23, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der udgør en del af et hybridprojekt, kan tilladelsen gives for 30 år tillagt hele eller dele af varigheden af test af elinfrastrukturen, og tilladelsen kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.«</p> <p>Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.</p>
<p>§ 29 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler</p> <p>1) om tidsfrister for tilladelsesprocessen for ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser fra tidsfristerne,</p> <p>2) om, at ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder skal behandles samtidig med ansøgninger efter anden lovgivning, og undtagelser herfra og</p> <p>3) ---</p>	<p>7. I § 29 a, nr. 1 og 2, ændres »§§ 25 og 29« til: »§§ 22 a, 25 og 29«.</p>

	<p>8. Efter § 29 b indsættes i <i>kapitel 3</i>:</p> <p>»§ 29 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelser efter §§ 22, 23, stk. 1 og 2, 25, 26 og 29 og regler udstedt i medfør af disse bestemmelser til elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende elkabler og installationer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på elproduktion til udlandet, som omfattet af stk. 1.</p>
<p>§ 33.---</p> <p><i>Stk. 2-3.---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis staten ved dom bliver pålagt erstatningspligt, fordi den besluttede lokalisering af en havvindmøllepark etableret efter udbud medfører driftstab for ejere af tilstødende, allerede etablerede havvindmøller, afholdes den pålagte erstatningssum af Energinet.</p> <p><i>Stk. 5.---</i></p>	<p>9. § 31, <i>stk. 4</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 5 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>§ 31.---</p> <p><i>Stk. 2-4.---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Nedennævnte indtægter og omkostninger indgår i Energinets prisfastsættelse efter § 71 i lov om elforsyning:</p>	<p>10. I § 31, <i>stk. 5, nr. 2</i>, som bliver stk. 4, nr. 2, udgår »og 4«.</p>

<p>1) ---</p> <p>2) Erstatningsbeløb, som Energinet betaler efter stk. 2 og 4</p> <p>3) ---</p>	
	<p>§ 2</p> <p>I lov om elforsyning jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret senest ved [§ 5 i] lov nr. 736 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2.---</p>	<p>1. I § 2 indsættes som <i>stk. 5</i>:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter eller anlæg skal undtages helt eller delvis fra lovens bestemmelser. Afgørelsen kan betinges af vilkår.«</p>
<p>§ 5. --- 1-38</p>	<p>2. I § 5 indsættes efter nr. 38 som nye numre:</p> <p>»39) <i>Samkøringslinje</i>: udstyr, der anvendes til at sammenkoble elforsyningssystemer.</p> <p>40) <i>Sammenkoblet system</i>: en række transmissions- og distributionssystemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en eller flere samkøringslinjer.«.</p>
<p>§ 22 a. ---</p> <p>stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for interne ledningsanlæg som nævnt i § 25, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi</p>	<p>3. I § 22 a, <i>stk. 3</i>, ændres: »interne ledningsanlæg« til: »elkabler og installationer«.</p>

og elforsyningsnet som nævnt i § 4 a i lov om Energinet.	
<p>Kapitel 4</p> <p>Elforsyningsnet</p> <p>Det kollektive elforsyningsnet - transmissions- og netbevillinger</p>	<p>4. Efter kapitel 4 indsættes i nyt kapitel 4 a:</p> <p style="text-align: right;">» Elforsy- ningsnet til udlandet</p> <p>§ 26 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udenlandske transmissionsvirksomheders aktiviteter og anlæg.</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af elforsyningsnet fra elproduktionsanlæg til et elsystem i udlandet.«</p>
<p>§ 51 a. ---</p> <p>Stk. 2. Virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse nævnt i § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, til virksomhederne.</p>	<p>5. I § 51 a stk. 2, indsættes efter »tilladelse«: »eller afgørelse«.</p>
<p>§ 51 a. ---</p> <p>Stk. 2. Virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse nævnt i § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, til virksomhederne.</p>	<p>6. I § 51 a stk. 2, indsættes efter »efter« og »nævnt i«: »§ 2, stk. 5,«.</p>
<p>§ 51 a. ---</p> <p>Stk. 3. Virksomheder med elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1,</p>	<p>7. I § 51 a stk. 3, ændres »tilladelse efter« til: » tilladelse eller afgørelse efter § 2, stk. 5,«.</p>

<i>Stk. 3.</i> Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.	1. § 50, stk. 3, affattes således: »Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.«
<i>Stk. 4-9.---</i>	
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov nr. 258 af 6. marts 2025 om styrket beredskab for energisektoren, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Loven finder ikke anvendelse på transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på den danske kontinentalsokkel, der ikke har tilslutning til danske forsyningsnet.</p>	<p>1. I § 2 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»<i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at stk. 5 ikke skal gælde for specifikke transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet.«</p>